

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О
МЕЂУНАРОДНОМ ОСТВАРИВАЊУ
ИЗДРЖАВАЊА ДЕЦЕ И ДРУГИХ ЧЛАНОВА
ПОРОДИЦЕ

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице, закључена у Хагу, 23. новембра 2007. године, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

**CONVENTION ON THE INTERNATIONAL RECOVERY
OF CHILD SUPPORT AND OTHER FORMS OF FAMILY MAINTENANCE
(Concluded 23 November 2007)**

The States signatory to the present Convention,

Desiring to improve co-operation among States for the international recovery of child support and other forms of family maintenance,

Aware of the need for procedures which produce results and are accessible, prompt, efficient, cost-effective, responsive and fair,

Wishing to build upon the best features of existing Hague Conventions and other international instruments, in particular the United Nations *Convention on the Recovery Abroad of Maintenance* of 20 June 1956,

Seeking to take advantage of advances in technologies and to create a flexible system which can continue to evolve as needs change and further advances in technology create new opportunities,

Recalling that, in accordance with Articles 3 and 27 of the United Nations *Convention on the Rights of the Child* of 20 November 1989,

– in all actions concerning children the best interests of the child shall be a primary consideration,

– every child has a right to a standard of living adequate for the child's physical, mental, spiritual, moral and social development,

– the parent(s) or others responsible for the child have the primary responsibility to secure, within their abilities and financial capacities, the conditions of living necessary for the child's development, and

– States Parties should take all appropriate measures, including the conclusion of international agreements, to secure the recovery of maintenance for the child from the parent(s) or other responsible persons, in particular where such persons live in a State different from that of the child,

Have resolved to conclude this Convention and have agreed upon the following provisions:

CHAPTER I
OBJECT, SCOPE AND DEFINITIONS

Article 1

Object

The object of the present Convention is to ensure the effective international recovery of child support and other forms of family maintenance, in particular by:

- a) establishing a comprehensive system of co-operation between the authorities of the Contracting States;
 - b) making available applications for the establishment of maintenance decisions;
 - c) providing for the recognition and enforcement of maintenance decisions;
- and
- d) requiring effective measures for the prompt enforcement of maintenance decisions.

Article 2

Scope

(1) This Convention shall apply:

- a) to maintenance obligations arising from a parent-child relationship towards a person under the age of 21 years;
- b) to recognition and enforcement or enforcement of a decision for spousal support when the application is made with a claim within the scope of sub-paragraph a); and
- c) with the exception of Chapters II and III, to spousal support.

(2) Any Contracting State may reserve, in accordance with Article 62, the right to limit the application of the Convention under sub-paragraph 1 a), to persons who have not attained the age of 18 years. A Contracting State which makes this reservation shall not be entitled to claim the application of the Convention to persons of the age excluded by its reservation.

(3) Any Contracting State may declare in accordance with Article 63 that it will extend the application of the whole or any part of the Convention to any maintenance obligation arising from a family relationship, parentage, marriage or affinity, including in particular obligations in respect of vulnerable persons. Any such declaration shall give rise to obligations between two Contracting States only in so far as their declarations cover the same maintenance obligations and parts of the Convention.

(4) The provisions of this Convention shall apply to children regardless of the marital status of the parents.

Article 3

Definitions

For the purposes of this Convention:

- a) "creditor" means an individual to whom maintenance is owed or is alleged to be owed;
- b) "debtor" means an individual who owes or who is alleged to owe maintenance;

c) “legal assistance” means the assistance necessary to enable applicants to know and assert their rights and to ensure that applications are fully and effectively dealt with in the requested State. The means of providing such assistance may include as necessary legal advice, assistance in bringing a case before an authority, legal representation and exemption from costs of proceedings;

d) “agreement in writing” means an agreement recorded in any medium, the information contained in which is accessible so as to be usable for subsequent reference;

e) “maintenance arrangement” means an agreement in writing relating to the payment of maintenance which -

i) has been formally drawn up or registered as an authentic instrument by a competent authority; or

ii) has been authenticated by, or concluded, registered or filed with a competent authority, and may be the subject of review and modification by a competent authority;

f) “vulnerable person” means a person who, by reason of an impairment or insufficiency of his or her personal faculties, is not able to support him or herself.

CHAPTER II

ADMINISTRATIVE CO-OPERATION

Article 4

Designation of Central Authorities

(1) A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties that are imposed by the Convention on such an authority.

(2) Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and shall specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

(3) The designation of the Central Authority or Central Authorities, their contact details, and where appropriate the extent of their functions as specified in paragraph 2, shall be communicated by a Contracting State to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law at the time when the instrument of ratification or accession is deposited or when a declaration is submitted in accordance with Article 61. Contracting States shall promptly inform the Permanent Bureau of any changes.

Article 5

General functions of Central Authorities

Central Authorities shall:

a) co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their States to achieve the purposes of the Convention;

b) seek as far as possible solutions to difficulties which arise in the application of the Convention.

Article 6

Specific functions of Central Authorities

(1) Central Authorities shall provide assistance in relation to applications under Chapter III. In particular they shall:

- a) transmit and receive such applications;
- b) initiate or facilitate the institution of proceedings in respect of such applications.

(2) In relation to such applications they shall take all appropriate measures:

- a) where the circumstances require, to provide or facilitate the provision of legal assistance;
- b) to help locate the debtor or the creditor;
- c) to help obtain relevant information concerning the income and, if necessary, other financial circumstances of the debtor or creditor, including the location of assets;
- d) to encourage amicable solutions with a view to obtaining voluntary payment of maintenance, where suitable by use of mediation, conciliation or similar processes;
- e) to facilitate the ongoing enforcement of maintenance decisions, including any arrears;
- f) to facilitate the collection and expeditious transfer of maintenance payments;
- g) to facilitate the obtaining of documentary or other evidence;
- h) to provide assistance in establishing parentage where necessary for the recovery of maintenance;
- i) to initiate or facilitate the institution of proceedings to obtain any necessary provisional measures that are territorial in nature and the purpose of which is to secure the outcome of a pending maintenance application;
- j) to facilitate service of documents.

(3) The functions of the Central Authority under this Article may, to the extent permitted under the law of its State, be performed by public bodies, or other bodies subject to the supervision of the competent authorities of that State. The designation of any such public bodies or other bodies, as well as their contact details and the extent of their functions, shall be communicated by a Contracting State to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law. Contracting States shall promptly inform the Permanent Bureau of any changes.

(4) Nothing in this Article or Article 7 shall be interpreted as imposing an obligation on a Central Authority to exercise powers that can be exercised only by judicial authorities under the law of the requested State.

Article 7

Requests for specific measures

(1) A Central Authority may make a request, supported by reasons, to another Central Authority to take appropriate specific measures under Article 6(2) b), c), g), h), i) and j) when no application under Article 10 is pending. The requested Central Authority shall take such measures as are appropriate if satisfied that they

are necessary to assist a potential applicant in making an application under Article 10 or in determining whether such an application should be initiated.

(2) A Central Authority may also take specific measures on the request of another Central Authority in relation to a case having an international element concerning the recovery of maintenance pending in the requesting State.

Article 8

Central Authority costs

(1) Each Central Authority shall bear its own costs in applying this Convention.

(2) Central Authorities may not impose any charge on an applicant for the provision of their services under the Convention save for exceptional costs arising from a request for a specific measure under Article 7.

(3) The requested Central Authority may not recover the costs of the services referred to in paragraph 2 without the prior consent of the applicant to the provision of those services at such cost.

CHAPTER III

APPLICATIONS THROUGH CENTRAL AUTHORITIES

Article 9

Application through Central Authorities

An application under this Chapter shall be made through the Central Authority of the Contracting State in which the applicant resides to the Central Authority of the requested State. For the purpose of this provision, residence excludes mere presence.

Article 10

Available applications

(1) The following categories of application shall be available to a creditor in a requesting State seeking to recover maintenance under this Convention:

- a) recognition or recognition and enforcement of a decision;
- b) enforcement of a decision made or recognised in the requested State;
- c) establishment of a decision in the requested State where there is no existing decision, including where necessary the establishment of parentage;
- d) establishment of a decision in the requested State where recognition and enforcement of a decision is not possible, or is refused, because of the lack of a basis for recognition and enforcement under Article 20, or on the grounds specified in Article 22 b) or e);
- e) modification of a decision made in the requested State;
- f) modification of a decision made in a State other than the requested State.

(2) The following categories of application shall be available to a debtor in a requesting State against whom there is an existing maintenance decision:

- a) recognition of a decision, or an equivalent procedure leading to the suspension, or limiting the enforcement, of a previous decision in the requested State;

- b) modification of a decision made in the requested State;
- c) modification of a decision made in a State other than the requested State.

(3) Save as otherwise provided in this Convention, the applications in paragraphs 1 and 2 shall be determined under the law of the requested State, and applications in paragraphs 1 c) to f) and 2 b) and c) shall be subject to the jurisdictional rules applicable in the requested State.

Article 11

Application contents

- (1) All applications under Article 10 shall as a minimum include:
 - a) a statement of the nature of the application or applications;
 - b) the name and contact details, including the address and date of birth of the applicant;
 - c) the name and, if known, address and date of birth of the respondent;
 - d) the name and date of birth of any person for whom maintenance is sought;
 - e) the grounds upon which the application is based;
 - f) in an application by a creditor, information concerning where the maintenance payment should be sent or electronically transmitted;
 - g) save in an application under Article 10(1) a) and (2) a), any information or document specified by declaration in accordance with Article 63 by the requested State;
 - h) the name and contact details of the person or unit from the Central Authority of the requesting State responsible for processing the application.
- (2) As appropriate, and to the extent known, the application shall in addition in particular include:
 - a) the financial circumstances of the creditor;
 - b) the financial circumstances of the debtor, including the name and address of the employer of the debtor and the nature and location of the assets of the debtor;
 - c) any other information that may assist with the location of the respondent.
- (3) The application shall be accompanied by any necessary supporting information or documentation including documentation concerning the entitlement of the applicant to free legal assistance. In the case of applications under Article 10(1) a) and (2) a), the application shall be accompanied only by the documents listed in Article 25.
- (4) An application under Article 10 may be made in the form recommended and published by the Hague Conference on Private International Law.

Article 12

Transmission, receipt and processing of applications and cases through Central Authorities

(1) The Central Authority of the requesting State shall assist the applicant in ensuring that the application is accompanied by all the information and documents known by it to be necessary for consideration of the application.

(2) The Central Authority of the requesting State shall, when satisfied that the application complies with the requirements of the Convention, transmit the application on behalf of and with the consent of the applicant to the Central Authority of the requested State. The application shall be accompanied by the transmittal form set out in Annex 1. The Central Authority of the requesting State shall, when requested by the Central Authority of the requested State, provide a complete copy certified by the competent authority in the State of origin of any document specified under Articles 16(3), 25(1) a), b) and d) and (3) b) and 30(3).

(3) The requested Central Authority shall, within six weeks from the date of receipt of the application, acknowledge receipt in the form set out in Annex 2, and inform the Central Authority of the requesting State what initial steps have been or will be taken to deal with the application, and may request any further necessary documents and information. Within the same six-week period, the requested Central Authority shall provide to the requesting Central Authority the name and contact details of the person or unit responsible for responding to inquiries regarding the progress of the application.

(4) Within three months after the acknowledgement, the requested Central Authority shall inform the requesting Central Authority of the status of the application.

(5) Requesting and requested Central Authorities shall keep each other informed of:

- a) the person or unit responsible for a particular case;
- b) the progress of the case,

and shall provide timely responses to enquiries.

(6) Central Authorities shall process a case as quickly as a proper consideration of the issues will allow.

(7) Central Authorities shall employ the most rapid and efficient means of communication at their disposal.

(8) A requested Central Authority may refuse to process an application only if it is manifest that the requirements of the Convention are not fulfilled. In such case, that Central Authority shall promptly inform the requesting Central Authority of its reasons for refusal.

(9) The requested Central Authority may not reject an application solely on the basis that additional documents or information are needed. However, the requested Central Authority may ask the requesting Central Authority to provide these additional documents or information.

If the requesting Central Authority does not do so within three months or a longer period specified by the requested Central Authority, the requested Central Authority may decide that it will no longer process the application. In this case, it shall inform the requesting Central Authority of this decision.

Article 13

Means of communication

Any application made through Central Authorities of the Contracting States in accordance with this Chapter, and any document or information appended thereto or provided by a Central Authority, may not be challenged by the respondent by reason only of the medium or means of communication employed between the Central Authorities concerned.

Article 14

Effective access to procedures

(1) The requested State shall provide applicants with effective access to procedures, including enforcement and appeal procedures, arising from applications under this Chapter.

(2) To provide such effective access, the requested State shall provide free legal assistance in accordance with Articles 14 to 17 unless paragraph 3 applies.

(3) The requested State shall not be obliged to provide such free legal assistance if and to the extent that the procedures of that State enable the applicant to make the case without the need for such assistance, and the Central Authority provides such services as are necessary free of charge.

(4) Entitlements to free legal assistance shall not be less than those available in equivalent domestic cases.

(5) No security, bond or deposit, however described, shall be required to guarantee the payment of costs and expenses in proceedings under the Convention.

Article 15

Free legal assistance for child support applications

(1) The requested State shall provide free legal assistance in respect of all applications by a creditor under this Chapter concerning maintenance obligations arising from a parent-child relationship towards a person under the age of 21 years.

(2) Notwithstanding paragraph 1, the requested State may, in relation to applications other than those under Article 10(1) a) and b) and the cases covered by Article 20(4), refuse free legal assistance if it considers that, on the merits, the application or any appeal is manifestly unfounded.

Article 16

Declaration to permit use of child-centred means test

(1) Notwithstanding Article 15(1), a State may declare, in accordance with Article 63, that it will provide free legal assistance in respect of applications other than under Article 10(1) a) and b) and the cases covered by Article 20(4), subject to a test based on an assessment of the means of the child.

(2) A State shall, at the time of making such a declaration, provide information to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law concerning the manner in which the assessment of the child's means will be carried out, including the financial criteria which would need to be met to satisfy the test.

(3) An application referred to in paragraph 1, addressed to a State which has made the declaration referred to in that paragraph, shall include a formal attestation by the applicant stating that the child's means meet the criteria referred to in paragraph 2. The requested State may only request further evidence of the child's

means if it has reasonable grounds to believe that the information provided by the applicant is inaccurate.

(4) If the most favourable legal assistance provided for by the law of the requested State in respect of applications under this Chapter concerning maintenance obligations arising from a parent- child relationship towards a child is more favourable than that provided for under paragraphs 1 to 3, the most favourable legal assistance shall be provided.

Article 17

Applications not qualifying under Article 15 or Article 16

In the case of all applications under this Convention other than those under Article 15 or Article 16:

- a) the provision of free legal assistance may be made subject to a means or a merits test;
- b) an applicant, who in the State of origin has benefited from free legal assistance, shall be entitled, in any proceedings for recognition or enforcement, to benefit, at least to the same extent, from free legal assistance as provided for by the law of the State addressed under the same circumstances.

CHAPTER IV

RESTRICTIONS ON BRINGING PROCEEDINGS

Article 18

Limit on proceedings

(1) Where a decision is made in a Contracting State where the creditor is habitually resident, proceedings to modify the decision or to make a new decision cannot be brought by the debtor in any other Contracting State as long as the creditor remains habitually resident in the State where the decision was made.

(2) Paragraph 1 shall not apply -

- a) where, except in disputes relating to maintenance obligations in respect of children, there is agreement in writing between the parties to the jurisdiction of that other Contracting State;
- b) where the creditor submits to the jurisdiction of that other Contracting State either expressly or by defending on the merits of the case without objecting to the jurisdiction at the first available opportunity;
- c) where the competent authority in the State of origin cannot, or refuses to, exercise jurisdiction to modify the decision or make a new decision; or
- d) where the decision made in the State of origin cannot be recognised or declared enforceable in the Contracting State where proceedings to modify the decision or make a new decision are contemplated.

CHAPTER V

RECOGNITION AND ENFORCEMENT

Article 19

Scope of the Chapter

(1) This Chapter shall apply to a decision rendered by a judicial or administrative authority in respect of a maintenance obligation. The term "decision" also includes a settlement or agreement concluded before or approved by such an authority. A decision may include automatic adjustment by indexation and a

requirement to pay arrears, retroactive maintenance or interest and a determination of costs or expenses.

(2) If a decision does not relate solely to a maintenance obligation, the effect of this Chapter is limited to the parts of the decision which concern maintenance obligations.

(3) For the purpose of paragraph 1, “administrative authority” means a public body whose decisions, under the law of the State where it is established -

a) may be made the subject of an appeal to or review by a judicial authority; and

b) have a similar force and effect to a decision of a judicial authority on the same matter.

(4) This Chapter also applies to maintenance arrangements in accordance with Article 30.

(5) The provisions of this Chapter shall apply to a request for recognition and enforcement made directly to a competent authority of the State addressed in accordance with Article 37.

Article 20

Bases for recognition and enforcement

(1) A decision made in one Contracting State (“the State of origin”) shall be recognised and enforced in other Contracting States if -

a) the respondent was habitually resident in the State of origin at the time proceedings were instituted;

b) the respondent has submitted to the jurisdiction either expressly or by defending on the merits of the case without objecting to the jurisdiction at the first available opportunity;

c) the creditor was habitually resident in the State of origin at the time proceedings were instituted;

d) the child for whom maintenance was ordered was habitually resident in the State of origin at the time proceedings were instituted, provided that the respondent has lived with the child in that State or has resided in that State and provided support for the child there;

e) except in disputes relating to maintenance obligations in respect of children, there has been agreement to the jurisdiction in writing by the parties; or

f) the decision was made by an authority exercising jurisdiction on a matter of personal status or parental responsibility, unless that jurisdiction was based solely on the nationality of one of the parties.

(2) A Contracting State may make a reservation, in accordance with Article 62, in respect of paragraph 1 c), e) or f).

(3) A Contracting State making a reservation under paragraph 2 shall recognise and enforce a decision if its law would in similar factual circumstances confer or would have conferred jurisdiction on its authorities to make such a decision.

(4) A Contracting State shall, if recognition of a decision is not possible as a result of a reservation under paragraph 2, and if the debtor is habitually resident in that State, take all appropriate measures to establish a decision for the benefit of the creditor. The preceding sentence shall not apply to direct requests for recognition

and enforcement under Article 19(5) or to claims for support referred to in Article 2(1) b).

(5) A decision in favour of a child under the age of 18 years which cannot be recognised by virtue only of a reservation in respect of paragraph 1 c), e) or f) shall be accepted as establishing the eligibility of that child for maintenance in the State addressed.

(6) A decision shall be recognised only if it has effect in the State of origin, and shall be enforced only if it is enforceable in the State of origin.

Article 21

Severability and partial recognition and enforcement

(1) If the State addressed is unable to recognise or enforce the whole of the decision, it shall recognise or enforce any severable part of the decision which can be so recognised or enforced.

(2) Partial recognition or enforcement of a decision can always be applied for.

Article 22

Grounds for refusing recognition and enforcement

Recognition and enforcement of a decision may be refused if -

a) recognition and enforcement of the decision is manifestly incompatible with the public policy ("ordre public") of the State addressed;

b) the decision was obtained by fraud in connection with a matter of procedure;

c) proceedings between the same parties and having the same purpose are pending before an authority of the State addressed and those proceedings were the first to be instituted;

d) the decision is incompatible with a decision rendered between the same parties and having the same purpose, either in the State addressed or in another State, provided that this latter decision fulfils the conditions necessary for its recognition and enforcement in the State addressed;

e) in a case where the respondent has neither appeared nor was represented in proceedings in the State of origin –

i) when the law of the State of origin provides for notice of proceedings, the respondent did not have proper notice of the proceedings and an opportunity to be heard; or

ii) when the law of the State of origin does not provide for notice of the proceedings, the respondent did not have proper notice of the decision and an opportunity to challenge or appeal it on fact and law; or

f) the decision was made in violation of Article 18.

Article 23

Procedure on an application for recognition and enforcement

(1) Subject to the provisions of the Convention, the procedures for recognition and enforcement shall be governed by the law of the State addressed.

(2) Where an application for recognition and enforcement of a decision has been made through Central Authorities in accordance with Chapter III, the requested Central Authority shall promptly either –

a) refer the application to the competent authority which shall without delay declare the decision enforceable or register the decision for enforcement; or

b) if it is the competent authority take such steps itself.

(3) Where the request is made directly to a competent authority in the State addressed in accordance with Article 19(5), that authority shall without delay declare the decision enforceable or register the decision for enforcement.

(4) A declaration or registration may be refused only on the ground set out in Article 22 a). At this stage neither the applicant nor the respondent is entitled to make any submissions.

(5) The applicant and the respondent shall be promptly notified of the declaration or registration, made under paragraphs 2 and 3, or the refusal thereof in accordance with paragraph 4, and may bring a challenge or appeal on fact and on a point of law.

(6) A challenge or an appeal is to be lodged within 30 days of notification under paragraph 5. If the contesting party is not resident in the Contracting State in which the declaration or registration was made or refused, the challenge or appeal shall be lodged within 60 days of notification.

(7) A challenge or appeal may be founded only on the following –

a) the grounds for refusing recognition and enforcement set out in Article 22;

b) the bases for recognition and enforcement under Article 20;

c) the authenticity or integrity of any document transmitted in accordance with Article 25(1) a), b) or d) or (3) b).

(8) A challenge or an appeal by a respondent may also be founded on the fulfilment of the debt to the extent that the recognition and enforcement relates to payments that fell due in the past.

(9) The applicant and the respondent shall be promptly notified of the decision following the challenge or the appeal.

(10) A further appeal, if permitted by the law of the State addressed, shall not have the effect of staying the enforcement of the decision unless there are exceptional circumstances.

(11) In taking any decision on recognition and enforcement, including any appeal, the competent authority shall act expeditiously.

Article 24

Alternative procedure on an application for recognition and enforcement

(1) Notwithstanding Article 23(2) to (11), a State may declare, in accordance with Article 63, that it will apply the procedure for recognition and enforcement set out in this Article.

(2) Where an application for recognition and enforcement of a decision has been made through Central Authorities in accordance with Chapter III, the requested Central Authority shall promptly either –

a) refer the application to the competent authority which shall decide on the application for recognition and enforcement; or

b) if it is the competent authority, take such a decision itself.

(3) A decision on recognition and enforcement shall be given by the competent authority after the respondent has been duly and promptly notified of the proceedings and both parties have been given an adequate opportunity to be heard.

(4) The competent authority may review the grounds for refusing recognition and enforcement set out in Article 22 a), c) and d) of its own motion. It may review any grounds listed in Articles 20, 22 and 23(7) c) if raised by the respondent or if concerns relating to those grounds arise from the face of the documents submitted in accordance with Article 25.

(5) A refusal of recognition and enforcement may also be founded on the fulfilment of the debt to the extent that the recognition and enforcement relates to payments that fell due in the past.

(6) Any appeal, if permitted by the law of the State addressed, shall not have the effect of staying the enforcement of the decision unless there are exceptional circumstances.

(7) In taking any decision on recognition and enforcement, including any appeal, the competent authority shall act expeditiously.

Article 25

Documents

(1) An application for recognition and enforcement under Article 23 or Article 24 shall be accompanied by the following –

a) a complete text of the decision;

b) a document stating that the decision is enforceable in the State of origin and, in the case of a decision by an administrative authority, a document stating that the requirements of Article 19(3) are met unless that State has specified in accordance with Article 57 that decisions of its administrative authorities always meet those requirements;

c) if the respondent did not appear and was not represented in the proceedings in the State of origin, a document or documents attesting, as appropriate, either that the respondent had proper notice of the proceedings and an opportunity to be heard, or that the respondent had proper notice of the decision and the opportunity to challenge or appeal it on fact and law;

d) where necessary, a document showing the amount of any arrears and the date such amount was calculated;

e) where necessary, in the case of a decision providing for automatic adjustment by indexation, a document providing the information necessary to make the appropriate calculations;

f) where necessary, documentation showing the extent to which the applicant received free legal assistance in the State of origin.

(2) Upon a challenge or appeal under Article 23(7) c) or upon request by the competent authority in the State addressed, a complete copy of the document concerned, certified by the competent authority in the State of origin, shall be provided promptly –

a) by the Central Authority of the requesting State, where the application has been made in accordance with Chapter III;

b) by the applicant, where the request has been made directly to a competent authority of the State addressed.

(3) A Contracting State may specify in accordance with Article 57 –

a) that a complete copy of the decision certified by the competent authority in the State of origin must accompany the application;

b) circumstances in which it will accept, in lieu of a complete text of the decision, an abstract or extract of the decision drawn up by the competent authority of the State of origin, which may be made in the form recommended and published by the Hague Conference on Private International Law; or

c) that it does not require a document stating that the requirements of Article 19(3) are met.

Article 26

Procedure on an application for recognition

This Chapter shall apply *mutatis mutandis* to an application for recognition of a decision, save that the requirement of enforceability is replaced by the requirement that the decision has effect in the State of origin.

Article 27

Findings of fact

Any competent authority of the State addressed shall be bound by the findings of fact on which the authority of the State of origin based its jurisdiction.

Article 28

No review of the merits

There shall be no review by any competent authority of the State addressed of the merits of a decision.

Article 29

Physical presence of the child or the applicant not required

The physical presence of the child or the applicant shall not be required in any proceedings in the State addressed under this Chapter.

Article 30

Maintenance arrangements

(1) A maintenance arrangement made in a Contracting State shall be entitled to recognition and enforcement as a decision under this Chapter provided that it is enforceable as a decision in the State of origin.

(2) For the purpose of Article 10(1) a) and b) and (2) a), the term “decision” includes a maintenance arrangement.

(3) An application for recognition and enforcement of a maintenance arrangement shall be accompanied by the following –

a) a complete text of the maintenance arrangement; and

b) a document stating that the particular maintenance arrangement is enforceable as a decision in the State of origin.

(4) Recognition and enforcement of a maintenance arrangement may be refused if –

a) the recognition and enforcement is manifestly incompatible with the public policy of the State addressed;

b) the maintenance arrangement was obtained by fraud or falsification;

c) the maintenance arrangement is incompatible with a decision rendered between the same parties and having the same purpose, either in the State addressed or in another State, provided that this latter decision fulfils the conditions necessary for its recognition and enforcement in the State addressed.

(5) The provisions of this Chapter, with the exception of Articles 20, 22, 23(7) and 25(1) and (3), shall apply *mutatis mutandis* to the recognition and enforcement of a maintenance arrangement save that –

a) a declaration or registration in accordance with Article 23(2) and (3) may be refused only on the ground set out in paragraph 4 a);

b) a challenge or appeal as referred to in Article 23(6) may be founded only on the following –

i) the grounds for refusing recognition and enforcement set out in paragraph 4;

ii) the authenticity or integrity of any document transmitted in accordance with paragraph 3;

c) as regards the procedure under Article 24(4), the competent authority may review of its own motion the ground for refusing recognition and enforcement set out in paragraph 4 a) of this Article. It may review all grounds listed in paragraph 4 of this Article and the authenticity or integrity of any document transmitted in accordance with paragraph 3 if raised by the respondent or if concerns relating to those grounds arise from the face of those documents.

(6) Proceedings for recognition and enforcement of a maintenance arrangement shall be suspended if a challenge concerning the arrangement is pending before a competent authority of a Contracting State.

(7) A State may declare, in accordance with Article 63, that applications for recognition and enforcement of a maintenance arrangement shall only be made through Central Authorities.

(8) A Contracting State may, in accordance with Article 62, reserve the right not to recognise and enforce a maintenance arrangement.

Article 31

Decisions produced by the combined effect of provisional and confirmation orders

Where a decision is produced by the combined effect of a provisional order made in one State and an order by an authority in another State (“the confirming State”) confirming the provisional order –

a) each of those States shall be deemed for the purposes of this Chapter to be a State of origin;

b) the requirements of Article 22 e) shall be met if the respondent had proper notice of the proceedings in the confirming State and an opportunity to oppose the confirmation of the provisional order;

c) the requirement of Article 20(6) that a decision be enforceable in the State of origin shall be met if the decision is enforceable in the confirming State; and

d) Article 18 shall not prevent proceedings for the modification of the decision being commenced in either State.

CHAPTER VI
ENFORCEMENT BY THE STATE ADDRESSED

Article 32

Enforcement under internal law

(1) Subject to the provisions of this Chapter, enforcement shall take place in accordance with the law of the State addressed.

(2) Enforcement shall be prompt.

(3) In the case of applications through Central Authorities, where a decision has been declared enforceable or registered for enforcement under Chapter V, enforcement shall proceed without the need for further action by the applicant.

(4) Effect shall be given to any rules applicable in the State of origin of the decision relating to the duration of the maintenance obligation.

(5) Any limitation on the period for which arrears may be enforced shall be determined either by the law of the State of origin of the decision or by the law of the State addressed, whichever provides for the longer limitation period.

Article 33

Non-discrimination

The State addressed shall provide at least the same range of enforcement methods for cases under the Convention as are available in domestic cases.

Article 34

Enforcement measures

(1) Contracting States shall make available in internal law effective measures to enforce decisions under this Convention.

(2) Such measures may include -

a) wage withholding;

b) garnishment from bank accounts and other sources;

c) deductions from social security payments;

d) lien on or forced sale of property;

e) tax refund withholding;

f) withholding or attachment of pension benefits;

g) credit bureau reporting;

h) denial, suspension or revocation of various licenses (for example, driving licenses);

i) the use of mediation, conciliation or similar processes to bring about voluntary compliance.

Article 35**Transfer of funds**

(1) Contracting States are encouraged to promote, including by means of international agreements, the use of the most cost-effective and efficient methods available to transfer funds payable as maintenance.

(2) A Contracting State, under whose law the transfer of funds is restricted, shall accord the highest priority to the transfer of funds payable under this Convention.

CHAPTER VII**PUBLIC BODIES****Article 36****Public bodies as applicants**

(1) For the purposes of applications for recognition and enforcement under Article 10(1) a) and b) and cases covered by Article 20(4), "creditor" includes a public body acting in place of an individual to whom maintenance is owed or one to which reimbursement is owed for benefits provided in place of maintenance.

(2) The right of a public body to act in place of an individual to whom maintenance is owed or to seek reimbursement of benefits provided to the creditor in place of maintenance shall be governed by the law to which the body is subject.

(3) A public body may seek recognition or claim enforcement of –

a) a decision rendered against a debtor on the application of a public body which claims payment of benefits provided in place of maintenance;

b) a decision rendered between a creditor and debtor to the extent of the benefits provided to the creditor in place of maintenance.

(4) The public body seeking recognition or claiming enforcement of a decision shall upon request furnish any document necessary to establish its right under paragraph 2 and that benefits have been provided to the creditor.

CHAPTER VIII**GENERAL PROVISIONS****Article 37****Direct requests to competent authorities**

(1) The Convention shall not exclude the possibility of recourse to such procedures as may be available under the internal law of a Contracting State allowing a person (an applicant) to seise directly a competent authority of that State in a matter governed by the Convention including, subject to Article 18, for the purpose of having a maintenance decision established or modified.

(2) Articles 14(5) and 17 b) and the provisions of Chapters V, VI, VII and this Chapter, with the exception of Articles 40(2), 42, 43(3), 44(3), 45 and 55, shall apply in relation to a request for recognition and enforcement made directly to a competent authority in a Contracting State.

(3) For the purpose of paragraph 2, Article 2(1) a) shall apply to a decision granting maintenance to a vulnerable person over the age specified in that subparagraph where such decision was rendered before the person reached that age and provided for maintenance beyond that age by reason of the impairment.

Article 38

Protection of personal data

Personal data gathered or transmitted under the Convention shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.

Article 39

Confidentiality

Any authority processing information shall ensure its confidentiality in accordance with the law of its State.

Article 40

Non-disclosure of information

(1) An authority shall not disclose or confirm information gathered or transmitted in application of this Convention if it determines that to do so could jeopardise the health, safety or liberty of a person.

(2) A determination to this effect made by one Central Authority shall be taken into account by another Central Authority, in particular in cases of family violence.

(3) Nothing in this Article shall impede the gathering and transmitting of information by and between authorities in so far as necessary to carry out the obligations under the Convention.

Article 41

No legalisation

No legalisation or similar formality may be required in the context of this Convention.

Article 42

Power of attorney

The Central Authority of the requested State may require a power of attorney from the applicant only if it acts on his or her behalf in judicial proceedings or before other authorities,

or in order to designate a representative so to act.

Article 43

Recovery of costs

(1) Recovery of any costs incurred in the application of this Convention shall not take precedence over the recovery of maintenance.

(2) A State may recover costs from an unsuccessful party.

(3) For the purposes of an application under Article 10(1) b) to recover costs from an unsuccessful party in accordance with paragraph 2, the term "creditor" in Article 10(1) shall include a State.

(4) This Article shall be without prejudice to Article 8.

Article 44

Language requirements

(1) Any application and related documents shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into an official language of the requested

State or another language which the requested State has indicated, by way of declaration in accordance with Article 63, it will accept, unless the competent authority of that State dispenses with translation.

(2) A Contracting State which has more than one official language and cannot, for reasons of internal law, accept for the whole of its territory documents in one of those languages shall, by declaration in accordance with Article 63, specify the language in which such documents or translations thereof shall be drawn up for submission in the specified parts of its territory.

(3) Unless otherwise agreed by the Central Authorities, any other communications between such Authorities shall be in an official language of the requested State or in either English or French. However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 62, object to the use of either English or French.

Article 45

Means and costs of translation

(1) In the case of applications under Chapter III, the Central Authorities may agree in an individual case or generally that the translation into an official language of the requested State may be made in the requested State from the original language or from any other agreed language. If there is no agreement and it is not possible for the requesting Central Authority to comply with the requirements of Article 44(1) and (2), then the application and related documents may be transmitted with translation into English or French for further translation into an official language of the requested State.

(2) The cost of translation arising from the application of paragraph 1 shall be borne by the requesting State unless otherwise agreed by Central Authorities of the States concerned.

(3) Notwithstanding Article 8, the requesting Central Authority may charge an applicant for the costs of translation of an application and related documents, except in so far as those costs may be covered by its system of legal assistance.

Article 46

Non-unified legal systems – interpretation

(1) In relation to a State in which two or more systems of law or sets of rules of law with regard to any matter dealt with in this Convention apply in different territorial units -

a) any reference to the law or procedure of a State shall be construed as referring, where appropriate, to the law or procedure in force in the relevant territorial unit;

b) any reference to a decision established, recognised, recognised and enforced, enforced or modified in that State shall be construed as referring, where appropriate, to a decision established, recognised, recognised and enforced, enforced or modified in the relevant territorial unit;

c) any reference to a judicial or administrative authority in that State shall be construed as referring, where appropriate, to a judicial or administrative authority in the relevant territorial unit;

d) any reference to competent authorities, public bodies, and other bodies of that State, other than Central Authorities, shall be construed as referring, where appropriate, to those authorised to act in the relevant territorial unit;

e) any reference to residence or habitual residence in that State shall be construed as referring, where appropriate, to residence or habitual residence in the relevant territorial unit;

f) any reference to location of assets in that State shall be construed as referring, where appropriate, to the location of assets in the relevant territorial unit;

g) any reference to a reciprocity arrangement in force in a State shall be construed as referring, where appropriate, to a reciprocity arrangement in force in the relevant territorial unit;

h) any reference to free legal assistance in that State shall be construed as referring, where appropriate, to free legal assistance in the relevant territorial unit;

i) any reference to a maintenance arrangement made in a State shall be construed as referring, where appropriate, to a maintenance arrangement made in the relevant territorial unit;

j) any reference to recovery of costs by a State shall be construed as referring, where appropriate, to the recovery of costs by the relevant territorial unit.

(2) This Article shall not apply to a Regional Economic Integration Organisation.

Article 47

Non-unified legal systems – substantive rules

(1) A Contracting State with two or more territorial units in which different systems of law apply shall not be bound to apply this Convention to situations which involve solely such different territorial units.

(2) A competent authority in a territorial unit of a Contracting State with two or more territorial units in which different systems of law apply shall not be bound to recognise or enforce a decision from another Contracting State solely because the decision has been recognised or enforced in another territorial unit of the same Contracting State under this Convention.

(3) This Article shall not apply to a Regional Economic Integration Organisation.

Article 48

Co-ordination with prior Hague Maintenance Conventions

In relations between the Contracting States, this Convention replaces, subject to Article 56(2), the *Hague Convention of 2 October 1973 on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations* and the Hague Convention of 15 April 1958 concerning the recognition and enforcement of decisions relating to maintenance obligations towards children in so far as their scope of application as between such States coincides with the scope of application of this Convention.

Article 49

Co-ordination with the 1956 New York Convention

In relations between the Contracting States, this Convention replaces the United Nations Convention on the Recovery Abroad of Maintenance of 20 June 1956, in so far as its scope of application as between such States coincides with the scope of application of this Convention.

Article 50

Relationship with prior Hague Conventions on service of documents and taking of evidence

This Convention does not affect the Hague Convention of 1 March 1954 on civil procedure, the *Hague Convention of 15 November 1965 on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil or Commercial Matters* and the *Hague Convention of 18 March 1970 on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters*.

Article 51

Co-ordination of instruments and supplementary agreements

(1) This Convention does not affect any international instrument concluded before this Convention to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by this Convention.

(2) Any Contracting State may conclude with one or more Contracting States agreements, which contain provisions on matters governed by the Convention, with a view to improving the application of the Convention between or among themselves, provided that such agreements are consistent with the objects and purpose of the Convention and do not affect, in the relationship of such States with other Contracting States, the application of the provisions of the Convention. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.

(3) Paragraphs 1 and 2 shall also apply to reciprocity arrangements and to uniform laws based on special ties between the States concerned.

(4) This Convention shall not affect the application of instruments of a Regional Economic Integration Organisation that is a Party to this Convention, adopted after the conclusion of the Convention, on matters governed by the Convention provided that such instruments do not affect, in the relationship of Member States of the Regional Economic Integration Organisation with other Contracting States, the application of the provisions of the Convention. As concerns the recognition or enforcement of decisions as between Member

States of the Regional Economic Integration Organisation, the Convention shall not affect the rules of the Regional Economic Integration Organisation, whether adopted before or after the conclusion of the Convention.

Article 52

Most effective rule

(1) This Convention shall not prevent the application of an agreement, arrangement or international instrument in force between the requesting State and the requested State, or a reciprocity arrangement in force in the requested State that provides for -

a) broader bases for recognition of maintenance decisions, without prejudice to Article 22 f) of the Convention;

b) simplified, more expeditious procedures on an application for recognition or recognition and enforcement of maintenance decisions;

c) more beneficial legal assistance than that provided for under Articles 14 to 17; or

d) procedures permitting an applicant from a requesting State to make a request directly to the Central Authority of the requested State.

(2) This Convention shall not prevent the application of a law in force in the requested State that provides for more effective rules as referred to in paragraph 1 a) to c). However, as regards simplified, more expeditious procedures referred to in paragraph 1 b), they must be compatible with the protection offered to the parties under Articles 23 and 24, in particular as regards the rights of the parties to be duly notified of the proceedings and be given adequate opportunity to be heard and as regards the effects of any challenge or appeal.

Article 53

Uniform interpretation

In the interpretation of this Convention, regard shall be had to its international character and to the need to promote uniformity in its application.

Article 54

Review of practical operation of the Convention

(1) The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convene a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention and to encourage the development of good practices under the Convention.

(2) For the purpose of such review, Contracting States shall co-operate with the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law in the gathering of information, including statistics and case law, concerning the practical operation of the Convention.

Article 55

Amendment of forms

(1) The forms annexed to this Convention may be amended by a decision of a Special Commission convened by the Secretary General of the Hague Conference on Private International Law to which all Contracting States and all Members shall be invited. Notice of the proposal to amend the forms shall be included in the agenda for the meeting.

(2) Amendments adopted by the Contracting States present at the Special Commission shall come into force for all Contracting States on the first day of the seventh calendar month after the date of their communication by the depositary to all Contracting States.

(3) During the period provided for in paragraph 2 any Contracting State may by notification in writing to the depositary make a reservation, in accordance with Article 62, with respect to the amendment. The State making such reservation shall, until the reservation is withdrawn, be treated as a State not Party to the present Convention with respect to that amendment.

Article 56

Transitional provisions

(1) The Convention shall apply in every case where –

a) a request pursuant to Article 7 or an application pursuant to Chapter III has been received by the Central Authority of the requested State after the Convention has entered into force between the requesting State and the requested State;

b) a direct request for recognition and enforcement has been received by the competent authority of the State addressed after the Convention has entered into force between the State of origin and the State addressed.

(2) With regard to the recognition and enforcement of decisions between Contracting States to this Convention that are also Parties to either of the Hague Maintenance Conventions mentioned in Article 48, if the conditions for the recognition and enforcement under this Convention prevent the recognition and enforcement of a decision given in the State of origin before the entry into force of this Convention for that State, that would otherwise have been recognised and enforced under the terms of the Convention that was in effect at the time the decision was rendered, the conditions of that Convention shall apply.

(3) The State addressed shall not be bound under this Convention to enforce a decision or a maintenance arrangement, in respect of payments falling due prior to the entry into force of the Convention between the State of origin and the State addressed, except for maintenance obligations arising from a parent-child relationship towards a person under the age of 21 years.

Article 57

Provision of information concerning laws, procedures and services

(1) A Contracting State, by the time its instrument of ratification or accession is deposited or a declaration is submitted in accordance with Article 61 of the Convention, shall provide the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law with –

a) a description of its laws and procedures concerning maintenance obligations;

b) a description of the measures it will take to meet the obligations under Article 6;

c) a description of how it will provide applicants with effective access to procedures, as required under Article 14;

d) a description of its enforcement rules and procedures, including any limitations on enforcement, in particular debtor protection rules and limitation periods;

e) any specification referred to in Article 25(1) b) and (3).

(2) Contracting States may, in fulfilling their obligations under paragraph 1, utilise a country profile form recommended and published by the Hague Conference on Private International Law.

(3) Information shall be kept up to date by the Contracting States.

CHAPTER IX

FINAL PROVISIONS

Article 58

Signature, ratification and accession

(1) The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Twenty-First Session and by the other States which participated in that Session.

(2) It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention.

(3) Any other State or Regional Economic Integration Organisation may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 60(1).

(4) The instrument of accession shall be deposited with the depositary.

(5) Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the 12 months after the date of the notification referred to in Article 65. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.

Article 59

Regional Economic Integration Organisations

(1) A Regional Economic Integration Organisation which is constituted solely by sovereign States and has competence over some or all of the matters governed by this Convention may similarly sign, accept, approve or accede to this Convention. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that the Organisation has competence over matters governed by the Convention.

(2) The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, notify the depositary in writing of the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Organisation shall promptly notify the depositary in writing of any changes to its competence as specified in the most recent notice given under this paragraph.

(3) At the time of signature, acceptance, approval or accession, a Regional Economic Integration Organisation may declare in accordance with Article 63 that it exercises competence over all the matters governed by this Convention and that the Member States which have transferred competence to the Regional Economic Integration Organisation in respect of the matter in question shall be bound by this Convention by virtue of the signature, acceptance, approval or accession of the Organisation.

(4) For the purposes of the entry into force of this Convention, any instrument deposited by a Regional Economic Integration Organisation shall not be counted unless the Regional Economic Integration Organisation makes a declaration in accordance with paragraph 3.

(5) Any reference to a "Contracting State" or "State" in this Convention shall apply equally to a Regional Economic Integration Organisation that is a Party to it, where appropriate. In the event that a declaration is made by a Regional Economic Integration Organisation in accordance with paragraph 3, any reference to a "Contracting State" or "State" in this Convention shall apply equally to the relevant Member States of the Organisation, where appropriate.

Article 60

Entry into force

(1) The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the second instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 58.

(2) Thereafter the Convention shall enter into force –

a) for each State or Regional Economic Integration Organisation referred to in Article 59(1) subsequently ratifying, accepting or approving it, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval;

b) for each State or Regional Economic Integration Organisation referred to in Article 58(3) on the day after the end of the period during which objections may be raised in accordance with Article 58(5);

c) for a territorial unit to which the Convention has been extended in accordance with Article 61, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.

Article 61

Declarations with respect to non-unified legal systems

(1) If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in the Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare in accordance with Article 63 that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

(2) Any such declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

(3) If a State makes no declaration under this Article, the Convention shall extend to all territorial units of that State.

(4) This Article shall not apply to a Regional Economic Integration Organisation.

Article 62

Reservations

(1) Any Contracting State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 61, make one or more of the reservations provided for in Articles 2(2), 20(2), 30(8), 44(3) and 55(3). No other reservation shall be permitted.

(2) Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the depositary.

(3) The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in paragraph 2.

(4) Reservations under this Article shall have no reciprocal effect with the exception of the reservation provided for in Article 2(2).

Article 63

Declarations

(1) Declarations referred to in Articles 2(3), 11(1) g), 16(1), 24(1), 30(7), 44(1) and (2), 59(3) and 61(1), may be made upon signature, ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, and may be modified or withdrawn at any time.

(2) Declarations, modifications and withdrawals shall be notified to the depositary.

(3) A declaration made at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession shall take effect simultaneously with the entry into force of this Convention for the State concerned.

(4) A declaration made at a subsequent time, and any modification or withdrawal of a declaration, shall take effect on the first day of the month following the expiration of three months after the date on which the notification is received by the depositary.

Article 64

Denunciation

(1) A Contracting State to the Convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary. The denunciation may be limited to certain territorial units of a multi-unit State to which the Convention applies.

(2) The denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of 12 months after the date on which the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation shall take effect upon the expiration of such longer period after the date on which the notification is received by the depositary.

Article 65

Notification

The depositary shall notify the Members of the Hague Conference on Private International Law, and other States and Regional Economic Integration Organisations which have signed, ratified, accepted, approved or acceded in accordance with Articles 58 and 59 of the following –

- a) the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Articles 58 and 59;
- b) the accessions and objections raised to accessions referred to in Articles 58(3) and (5) and 59;
- c) the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 60;
- d) the declarations referred to in Articles 2(3), 11(1) g), 16(1), 24(1), 30(7), 44(1) and (2), 59(3) and 61(1);
- e) the agreements referred to in Article 51(2);
- f) the reservations referred to in Articles 2(2), 20(2), 30(8), 44(3) and 55(3), and the withdrawals referred to in Article 62(2);
- g) the denunciations referred to in Article 64.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 23rd day of November 2007, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Twenty-First Session and to each of the other States which have participated in that Session.

ANNEX 1

Transmittal form under Article 12(2)

CONFIDENTIALITY AND PERSONAL DATA PROTECTION NOTICE

Personal data gathered or transmitted under the Convention shall be used only for the purposes for which it was gathered or transmitted. Any authority processing such data shall ensure its confidentiality, in accordance with the law of its State.

An authority shall not disclose or confirm information gathered or transmitted in application of this Convention if it determines that to do so could jeopardise the health, safety or liberty of a person in accordance with Article 40.

A determination of non-disclosure has been made by a Central Authority in accordance with Article 40.

<p>1. Requesting Central Authority</p> <p>a. Address</p> <p>b. Telephone number</p> <p>c. Fax number</p> <p>d. E-mail</p> <p>e. Reference number</p>	<p>2. Contact person in requesting State</p> <p>a. Address (if different)</p> <p>b. Telephone number (if different)</p> <p>c. Fax number (if different)</p> <p>d. E-mail (if different)</p> <p>e. Language(s)</p>
--	---

3. Requested Central Authority

Address

4. Particulars of the applicant

a. Family name(s):

b. Given name(s):

c. Date of birth:(dd/mm/yyyy)

or

a. Name of the public body:

5. Particulars of the person(s) for whom maintenance is sought or payable

a. The person is the same as the applicant named in point 4

b. i. Family name(s):

Given name(s):

Date of birth: (dd/mm/yyyy)

ii. Family name(s):

Given name(s):

Date of birth: (dd/mm/yyyy)

iii. Family name(s):
 Given name(s):
 Date of birth: (dd/mm/yyyy)

6. Particulars of the debtor

a. The person is the same as the applicant named in point 4

b. Family name(s):

c. Given name(s):

d. Date of birth: (dd/mm/yyyy)

7. This transmittal form concerns and is accompanied by an application under:

Article 10(1) a)

Article 10(1) b)

Article 10(1) c)

Article 10(1) d)

Article 10(1) e)

Article 10(1) f)

Article 10(2) a)

Article 10(2) b)

Article 10(2) c)

8. The following documents are appended to the application:

a. For the purpose of an application under Article 10(1) a) and:

In accordance with Article 25:

Complete text of the decision (Art. 25(1) a))

Abstract or extract of the decision drawn up by the competent authority of the State of origin (Art. 25(3) b)) (if applicable)

Document stating that the decision is enforceable in the State of origin and, in the case of a decision by an administrative authority, a document stating that the requirements of Article 19(3) are met unless that State has specified in accordance with Article 57 that decisions of its administrative authorities always meet those requirements (Art. 25(1) b)) or if Article 25(3) c) is applicable

If the respondent did not appear and was not represented in the proceedings in the State of origin, a document or documents attesting, as appropriate, either that the respondent had proper notice of the proceedings and an opportunity to be heard, or that the respondent had proper notice of the decision and the opportunity to challenge or appeal it on fact and law (Art. 25(1) c))

Where necessary, a document showing the amount of any arrears and the date such amount was calculated (Art. 25(1) d))

Where necessary, a document providing the information necessary to make appropriate calculations in case of a decision providing for automatic adjustment by indexation (Art. 25(1) e))

Where necessary, documentation showing the extent to which the applicant received free legal assistance in the State of origin (Art. 25(1) f))

In accordance with Article 30(3):

Complete text of the maintenance arrangement (Art. 30(3) a))

A document stating that the particular maintenance arrangement is enforceable as a decision in the State of origin (Art. 30(3) b))

Any other documents accompanying the application (e.g., if required, a document for the purpose of Art. 36(4)):

.....
.....

b. For the purpose of an application under Article 10(1) *b*), *c*), *d*), *e*), *f*) and (2) *a*), *b*) or *c*), the following number of supporting documents (excluding the transmittal form and the application itself) in accordance with Article 11(3):

- Article 10(1) *b*)
- Article 10(1) *c*)
- Article 10(1) *d*)
- Article 10(1) *e*)
- Article 10(1) *f*)
- Article 10(2) *a*)
- Article 10(2) *b*)
- Article 10(2) *c*)

Name:..... (in block letters) Date:

Authorised representative of the Central Authority

(dd/mm/yyyy)

ANNEX 2

Acknowledgement form under Article 12(3)

CONFIDENTIALITY AND PERSONAL DATA PROTECTION NOTICE

Personal data gathered or transmitted under the Convention shall be used only for the purposes for which it was gathered or transmitted. Any authority processing such data shall ensure its confidentiality, in accordance with the law of its State.

An authority shall not disclose or confirm information gathered or transmitted in application of this Convention if it determines that to do so could jeopardise the health, safety or liberty of a person in accordance with Article 40.

A determination of non-disclosure has been made by a Central Authority in accordance with Article 40.

<p>1. Requested Central Authority</p> <p>a. Address</p> <p>b. Telephone number</p> <p>c. Fax number</p> <p>d. E-mail</p> <p>e. Reference number</p>	<p>2. Contact person in requested State</p> <p>a. Address (if different)</p> <p>b. Telephone number (if different)</p> <p>c. Fax number (if different)</p> <p>d. E-mail (if different)</p> <p>e. Language(s)</p>
---	--

3. Requesting Central Authority

 Contact person

 Address

4. The requested Central Authority acknowledges receipt on
 (dd/mm/yyyy) of the transmittal form from the requesting Central Authority (reference
 number; dated (dd/mm/yyyy)) concerning the
 following application under:

- Article 10(1) a)
- Article 10(1) b)
- Article 10(1) c)
- Article 10(1) d)
- Article 10(1) e)
- Article 10(1) f)
- Article 10(2) a)
- Article 10(2) b)
- Article 10(2) c)

Family name(s) of applicant:

Family name(s) of the person(s) for whom
maintenance is sought or payable:

.....
.....

Family name(s) of debtor:

5. Initial steps taken by the requested Central Authority:

The file is complete and is under consideration

See attached status of application report

Status of application report will follow

Please provide the following additional information and / or documentation:

.....
.....

The requested Central Authority refuses to process this application as it is manifest
that the requirements of the Convention are not fulfilled (Art. 12(8)). The reasons:

are set out in an attached document

will be set out in a document to follow

The requested Central Authority requests that the requesting Central Authority inform
it of any change in the status of the application.

Name:..... (in block letters) Date:

Authorised representative of the Central Authority

(dd/mm/yyyy)

**КОНВЕНЦИЈА О МЕЂУНАРОДНОМ ОСТВАРИВАЊУ ИЗДРЖАВАЊА
ДЕЦЕ И ДРУГИХ ЧЛАНОВА ПОРОДИЦЕ
(Закључена 23. новембра 2007. године)**

Државе потписнице ове конвенције,

У жељи да побољшају сарадњу између држава у погледу међународног остваривања издржавања деце и других чланова породице;

Свесне потребе за успостављањем поступака који дају резултате и који су приступачни, брзи, ефикасни, економични, правични и прилагођени различитим ситуацијама;

Желећи да се надовежу на најбоља решења постојећих хашких конвенција и других међународних инструмената, посебно *Конвенције Уједињених нација о остваривању алиментационих захтева у иностранству* од 20. јуна 1956. године;

Настојећи да искористе предности технолошког напретка и створе прилагодљив систем који може наставити да се развија у складу са промењеним потребама и новим могућностима које ствара даљи технолошки напредак;

Подсећајући да, у складу са чл. 3. и 27. *Конвенције Уједињених нација о правима детета* од 20. новембра 1989. године:

- најбољи интерес детета мора бити од првенственог значаја у свим одлукама које се тичу деце,
- свако дете има право на животни стандард који одговара његовом физичком, менталном, духовном, моралном и социјалном развоју,
- родитељ(и) или друга лица одговорна за дете имају првенствену дужност да у складу са својим способностима и финансијским могућностима обезбеде услове живота неопходне за развој детета, и да
- државе уговорнице треба да предузму све одговарајуће мере, укључујући закључивање међународних споразума, како би обезбедиле остваривање издржавања деце од стране родитеља или других одговорних лица, нарочито када таква лица не живе у истој држави у којој живи дете,

Одлучиле су да закључе ову конвенцију и споразумеле се у погледу следећих одредаба:

ПОГЛАВЉЕ I

ЦИЉ, ПОЉЕ ПРИМЕНЕ И ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

Циљ

Циљ ове конвенције је да обезбеди ефикасно међународно остваривање издржавања деце и других чланова породице, нарочито путем:

- а) успостављања свеобухватног система сарадње између органа држава уговорница;
- б) омогућавања подношења захтева за доношење одлука о издржавању;
- ц) обезбеђивања признања и извршења одлука о издржавању; и

д) предвиђања ефикасних мера за брзо извршење одлука о издржавању.

Члан 2.

Поље примене

(1) Ова конвенција примењује се на:

а) обавезе издржавања које проистичу из родитељско-дечјег односа према лицу млађем од 21 године;

б) признање и извршење или извршење одлуке о издржавању супружника или бивших супружника када је захтев поднет заједно са захтевом у смислу тачке а) овог става; и

ц) издржавање између супружника или бивших супружника, изузимајући поглавља II и III.

(2) Свака држава уговорница може, у складу са чланом 62, ставити резерву и ограничити примену Конвенције у погледу става 1. тачка а) на лица која нису навршила 18 година. Држава уговорница која стави ту резерву нема право да захтева примену Конвенције на лица која је због њиховог узраста искључила својом резервом.

(3) Свака држава уговорница може изјавити, у складу са чланом 63, да ће проширити примену целе Конвенције или неког њеног дела на све обавезе издржавања које проистичу из породичних односа, родитељства, брака или сродства, укључујући нарочито обавезе у погледу угрожених лица. Свака таква изјава ствара обавезе између две државе уговорнице само у оној мери у којој се њихове изјаве односе на исте обавезе издржавања и делове Конвенције.

(4) Одредбе ове конвенције примењују се на децу без обзира на брачни статус родитеља.

Члан 3.

Дефиниције

За потребе ове конвенције:

а) „поверилац” означава лице које има право на издржавање или тражи да му то право буде признато;

б) „дужник” означава лице које је дужно да плаћа издржавање или од кога се тражи да плаћа издржавање;

ц) „правна помоћ” означава помоћ неопходну да се подносиоцима захтева омогући да сазнају своја права и истакну захтев поводом њих и да се обезбеди свеобухватно и ефикасно поступање по захтевима у замољеној држави.

Начини пружања такве помоћи могу, према потреби, укључивати правно саветовање, помоћ приликом подношења захтева неком органу, правно заступање и ослобађање од плаћања трошкова поступка;

д) „писмени споразум” означава споразум забележен у било ком облику чији је садржај доступан за каснију употребу;

е) „уговор о издржавању” означава писмени споразум који се односи на плаћање издржавања и који је:

и) надлежни орган формално саставио или уписао као јавну исправу, или је

ии)оверен или уписан од стране надлежног органа, или је закључен пред њим, или је код њега депонован, при чему га надлежни орган може преиспитати или изменити;

ф) „угрожено лице” означава лице које због умањења или недостатка личних способности није у стању да се само издржава.

ПОГЛАВЉЕ II

САРАДЊА ОРГАНА УПРАВЕ

Члан 4.

Одређивање централних органа

(1) Држава уговорница одређује централни орган за извршавање обавеза које су му наложене овом конвенцијом.

(2) Федеративна држава, држава у којој важи више правних система или држава која се састоји од аутономних територијалних јединица, може одредити више централних органа, али мора да одреди тачан територијални или персонални домаћај њихових овлашћења. Када држава именује више централних органа, одређује централни орган коме се могу упутити сви поднесци ради њиховог достављања одговарајућем централном органу унутар државе.

(3) О одређивању једног централног органа или више њих, њиховим контакт подацима и када је потребно, о обиму њихових овлашћења предвиђених ставом 2. овог члана, држава уговорница обавештава Стални биро Хашке конференције за међународно приватно право у тренутку депоновања инструмента о ратификацији или приступању или у тренутку давања изјаве у складу са чланом 61. Државе уговорнице без одлагања обавештавају Стални биро о свим изменама.

Члан 5.

Опште функције централних органа

Централни органи су дужни да:

а) међусобно сарађују и да унапређују сарадњу надлежних органа у својим државама ради постизања циљева Конвенције;

б) потраже решења за тешкоће настале у примени Конвенције, у мери у којој је то могуће.

Члан 6.

Посебне функције централних органа

(1) Централни органи пружају помоћ у погледу захтева предвиђених поглављем III, при чему посебно:

а) шаљу и примају такве захтеве;

б) покрећу или олакшавају покретање поступака у погледу тих захтева.

(2) У погледу таквих захтева, предузимају све одговарајуће мере:

а) обезбеђују или олакшавају пружање правне помоћи, када то налажу околности;

б) помажу у проналажењу дужника и повериоца;

ц) помажу да се добију одговарајуће информације о приходима и, ако је потребно, имовини дужника и повериоца, укључујући место налажења добара;

д) подстичу мирно решавање у циљу постизања добровољног плаћања издржавања, ако је потребно путем посредовања, нагодбе или сличног поступка;

е) олакшавају извршавање постојећих одлука о издржавању, укључујући и све заостале исплате,

ф) олакшавају прикупљање и брз пренос уплата за издржавање;

г) олакшавају прибављање исправа или других доказа;

х) пружају помоћ приликом утврђивања порекла детета када је то неопходно ради остваривања издржавања;

и) покрећу или олакшавају покретање поступака ради доношења неопходних привремених мера територијалног карактера, чији је циљ обезбеђивање резултата по захтевима за издржавање који су у току;

ј) олакшавају достављање исправа.

(3) Задатке централних органа наведене у овом члану могу обављати јавни органи или други органи над којима врше надзор надлежни органи у тој држави, у складу са правом те државе. Држава уговорница обавештава Стални биро Хашке конференције за међународно приватно право о одређивању таквог јавног или другог органа, као и о њиховим контакт подацима и обиму њихових задатака. Државе уговорнице одмах обавештавају Стални биро о свим изменама.

(4) Ништа из овог члана или члана 7. неће се тумачити као наметање обавезе централном органу да врши овлашћења која према праву замољене државе могу вршити само судски органи.

Члан 7.

Захтеви за предузимањем посебних мера

(1) Централни орган може, уз навођење образложења, затражити од другог централног органа да предузме одговарајуће посебне мере према члану 6. став 2. тач. б), ц), г), х), и) и ј), ако није у току решавање ниједног захтева у складу са чланом 10. Замољени централни орган предузима одговарајуће мере уколико их сматра неопходним да потенцијалном тражиоцу помогне да сачини захтев из члана 10. или да утврди да ли такав захтев треба поднети.

(2) Централни орган такође може предузети посебне мере на захтев другог централног органа у предмету плаћања издржавања са међународним елементом који је у току у држави молиљи.

Члан 8.

Трошкови централног органа

(1) Сваки централни орган сноси своје трошкове у примени ове конвенције.

(2) Централни органи не могу подносиоцу захтева наметати никаква плаћања за пружање својих услуга у складу са Конвенцијом, осим у случају изузетних трошкова који проистичу из захтева за посебним мерама у складу са чланом 7.

(3) Замољени централни орган не може наплатити трошкове услуга наведених у ставу 2. без претходне сагласности подносиоца захтева да се услуга пружа по тој цени.

ПОГЛАВЉЕ III

ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ПРЕКО ЦЕНТРАЛНИХ ОРГАНА

Члан 9.

Подношење захтева преко централних органа

Захтев из овог поглавља упућује се централном органу замољене државе преко централног органа државе уговорнице у којој подносилац захтева има боравиште. За сврхе ове одредбе, боравиште искључује пуко физичко присуство.

Члан 10.

Захтеви који се могу поднети

(1) Поверилац који тражи плаћање издржавања према овој конвенцији може поднети следеће захтеве у држави молиљи:

- а) признање или признање и извршење одлуке;
- б) извршење одлуке која је донета или призната у замољеној држави;
- ц) доношење одлуке у замољеној држави, када не постоји никаква одлука, укључујући, ако је потребно, утврђивање порекла детета;
- д) доношење одлуке у замољеној држави у којој признање или извршење одлуке није могуће или је одбијено, због тога што нису испуњени услови за признање или извршење наведени у члану 20, или услед постојања разлога предвиђених чланом 22. тач. б) или е);
- е) измена одлуке донете у замољеној држави;
- ф) измена одлуке донете у држави која није замољена држава.

(2) Дужнику против кога је донета одлука о плаћању издржавања стоје на располагању у држави молиљи следеће врсте захтева:

- а) признање одлуке или еквивалентни поступак који доводе до обустављања или ограничења извршења претходне одлуке у замољеној држави;
- б) измена одлуке донете у замољеној држави;
- ц) измена одлуке донете у држави која није замољена држава.

(3) Осим ако није другачије прописано овом конвенцијом, о захтевима из ст. 1. и 2. одлучује се према праву замољене државе, а захтеви из става 1. тач. ц) до ф) и става 2. тач. б) и ц) подлежу нормама о надлежности које се примењују у замољеној држави.

Члан 11.

Садржина захтева

(1) Сваки захтев предвиђен чланом 10. мора да садржи барем следеће податке:

- а) изјаву о врсти захтева, било да их је један или више;

б) лично име и контакт податке, укључујући адресу и датум рођења подносиоца захтева;

ц) лично име и, ако су познати, адресу и датум рођења супротне странке;

д) лично име и датум рођења сваког лица за које се тражи издржавање;

е) разлоге на којима се заснива захтев;

ф) у захтеву повериоца, обавештење о месту у које треба послати или електронски пренети уплату за издржавање;

г) осим у захтеву из члана 10. став 1. тачка а) и став 2. тачка а), све податке или исправе наведене у изјави замољене државе датој у складу са чланом 63;

х) лично име и контакт податке за лице или службу централног органа државе молиље, надлежних за поступање по захтеву.

(2) Поред наведеног, ако је потребно и у мери у којој је познато, захтев мора да садржи:

а) финансијско стање повериоца;

б) финансијско стање дужника, укључујући име и адресу послодавца дужника, као и врсту и место налажења имовине дужника;

ц) сва друга обавештења која могу помоћи у налажењу супротне странке.

(3) Уз захтев се прилажу сва неопходна додатна обавештења или исправе, укључујући и исправе које се односе на право подносиоца захтева на бесплатну правну помоћ. Када су у питању захтеви из члана 10. став 1. тачка а) и став 2. тачка а), уз захтев се прилажу само исправе наведене у члану 25.

(4) Захтев из члана 10. може се поднети на обрасцу који је препоручила и објавила Хашка конференција за међународно приватно право.

Члан 12.

Прослеђивање, пријем и обрада захтева преко централних органа

(1) Централни орган државе молиље помаже подносиоцу захтева да се обезбеди да уз захтев буду приложена сва обавештења и исправе за које тај орган зна да су неопходни за разматрање захтева.

(2) Пошто се уверио да је захтев у складу са условима предвиђеним Конвенцијом, централни орган државе молиље шаље захтев централном органу замољене државе у име и уз пристанак подносиоца захтева. Уз захтев се прилаже образац за пренос дат у Анексу 1. Када то од њега затражи централни орган замољене државе, централни орган државе молиље доставља комплетну копију сваке исправе из члана 16. став 3, члана 25. став 1. тач. а), б) и д) и став 3. тачка б) и члана 30. став 3, оверену од стране надлежног органа у држави порекла.

(3) У року од шест седмица од дана пријема захтева, замољени централни орган потврђује пријем на обрасцу наведеном у Анексу 2 и обавештава централни орган државе молиље о томе који су почетни кораци предузети или ће бити предузети у поступању по захтеву, а може затражити

и сваку даљу потребну исправу или обавештење. У истом року од шест седмица, замољени централни орган доставља централном органу државе молиље лично име и контакт податке лица или службе надлежне да одговори на упите у погледу напретка у поступку по захтеву.

(4) У року од три месеца након потврде пријема, замољени централни орган обавештава централни орган државе молиље о статусу захтева.

(5) Замољени централни органи и централни орган државе молиље међусобно се обавештавају о:

- а) лицу или јединици надлежној за конкретан предмет;
- б) напретку у поступању по предмету,

и дужни су да дају благовремене одговоре на упите.

(6) Централни органи поступају по захтеву онолико брзо колико ваљано разматрање његове садржине то допушта.

(7) Централни органи користе најбрже и најефикасније начине комуникације који су им на располагању.

(8) Замољени централни орган може одбити поступање по захтеву само ако је очигледно да услови предвиђени Конвенцијом нису испуњени. У том случају, тај централни орган одмах обавештава централни орган државе молиље о разлозима одбијања.

(9) Замољени централни орган не може одбити захтев само због тога што су потребне додатне исправе или обавештења. Међутим, замољени централни орган може затражити од централног органа државе молиље да достави те додатне исправе или обавештења. Уколико централни орган државе молиље то не учини у року од три месеца или неком дужем року који назначи замољени централни орган, замољени централни орган може одлучити да неће више поступати по захтеву. У том случају, замољени централни орган о својој одлуци обавештава централни орган државе молиље.

Члан 13.

Начин комуникације

Супротна странка не може побијати ниједан захтев поднет преко централних органа држава уговорница у складу са овим поглављем, као ни исправу или обавештење приложене уз захтев или оне које је прибавио централни орган само због начина или средстава комуникације које су између себе користили централни органи у питању.

Члан 14.

Делотворан приступ поступцима

(1) Замољена држава обезбеђује подносиоцима захтева делотворан приступ поступцима, укључујући и поступак извршења и поступак по жалби који проистичу из захтева предвиђених овим поглављем.

(2) Ради пружања делотворног приступа, замољена држава пружа бесплатну правну помоћ у складу са чл. 14. до 17, осим ако се примењује став 3. овог члана.

(3) Замољена држава није обавезна да пружи бесплатну правну помоћ ако и у мери у којој поступци у тој држави омогућавају подносиоцу

захтева да води случај без потребе за таквом врстом помоћи, а централни орган пружа неопходне услуге бесплатно.

(4) Услови за уживање права на бесплатну правну помоћ не смеју бити строжи од оних који су предвиђени у еквивалентним домаћим случајевима.

(5) Никакво обезбеђење, јемство или депозит, ма како названи, не могу бити наметнути као гаранција плаћања трошкова у поступцима према овој конвенцији.

Члан 15.

Бесплатна правна помоћ у погледу захтева за издржавање детета

(1) Замољена држава пружа бесплатну правну помоћ у погледу свих захтева повериоца из овог поглавља који се односе на обавезе издржавања настале из односа родитељ–дете према лицу које није навршило 21 годину.

(2) Без обзира на став 1, замољена држава може одбити бесплатну правну помоћ ако сматра да захтев или неко друго правно средство очигледно нису основани, осим ако је реч о захтевима из члана 10. став 1. тач. а) и б) и у случајевима обухваћеним чланом 20. став 4.

Члан 16.

Изјава о дозволи коришћења теста процене средстава потребних за издржавање детета

(1) Без обзира на члан 15. став 1, држава може изјавити у складу са чланом 63. да ће пружити бесплатну правну помоћ и у погледу захтева који не потпадају под члан 10. став 1. тач. а) и б) и у случајевима обухваћеним чланом 20. став 4, под условом да се обави тест процене средстава потребних за издржавање детета.

(2) Приликом давања такве изјаве, држава обавештава Стални биро Хашке конференције за међународно приватно право о начину на који ће се обавити процена средстава потребних за издржавање детета, као и о финансијским критеријумима које је потребно испунити за задовољење теста.

(3) Захтев наведен у ставу 1, адресиран на државу која је дала изјаву из тог става, укључује формалну потврду подносиоца захтева у којој се наводи да средства за дете задовољавају критеријуме из става 2. Замољена држава може само да захтева додатне доказе о средствима за дете ако има оправдане разлоге да сматра да су обавештења која је дао подносилац захтева нетачна.

(4) Ако је најповољнија правна помоћ предвиђена правом замољене државе за захтеве из овог поглавља који се тичу обавезе издржавања детета из односа родитељ–дете повољнија од оне из ст. 1. до 3. овог члана, пружиће се та најповољнија правна помоћ.

Члан 17.

Захтеви који не испуњавају услове члана 15. или члана 16.

У случају других захтева према овој конвенцији, а не оних предвиђених чланом 15. или 16:

а) пружање бесплатне правне помоћи може зависити од процене средстава подносиоца или процене основаности његовог захтева;

б) подносилац захтева који је у држави порекла уживао бесплатну правну помоћ има право, у сваком поступку признања или извршења, на бесплатну правну помоћ барем једнаку оној коју у истим околностима предвиђа право замољене државе.

ПОГЛАВЉЕ IV

ОГРАНИЧЕЊА У ПОКРЕТАЊУ ПОСТУПАКА

Члан 18.

Ограничења поступака

(1) Када је одлука донета у држави уговорници у којој поверилац има уобичајено боравиште, дужник не може покренути поступак за измену одлуке или доношење нове одлуке у некој другој држави уговорници све док поверилац уобичајено борави у држави у којој је одлука донета.

(2) Став 1. не примјењује се:

а) када су странке закључиле писмени споразум о надлежности органа друге државе уговорнице, осим ако се ради о споровима о обавези издржавања деце;

б) ако поверилац пристане на надлежност те друге државе уговорнице, било изричито било упуштањем у расправљање о меритуму без истицања приговора ненадлежности првом могућом приликом;

ц) када надлежни орган државе порекла одлуке не може или одбија да врши своју надлежност за измену одлуке или доношења нове одлуке; или

д) када се одлука донета у држави порекла не може признати или прогласити извршном у држави уговорници у којој се разматра њена измена или доношење нове одлуке.

ПОГЛАВЉЕ V

ПРИЗНАЊЕ И ИЗВРШЕЊЕ

Члан 19.

Поље примене поглавља

(1) Ово поглавље се примењује на одлуке о обавези издржавања које су донели судски или управни органи. Термин „одлука” подразумева и нагодбу или споразум закључен пред таквим органом или одобрен од стране таквог органа. Одлука може укључивати аутоматску индексацију и обавезу плаћања заосталог дуга, ретроактивног издржавања или камате, као и утврђивање трошкова и расхода.

(2) Ако се одлука не односи искључиво на обавезу издржавања, дејство овог поглавља ограничава се на делове одлуке који се тичу обавезе издржавања.

(3) За сврхе става 1, „управни орган” означава јавно тело чије одлуке, према праву државе у којој је оно основано:

а) могу бити предмет жалбе или контроле од стране судског органа; или

б) имају сличну правну снагу и дејство као одлуке судских органа у истој ствари.

(4) Ово поглавље се такође примењује на споразуме о издржавању у складу са чланом 30.

(5) Одредбе овог поглавља примењују се на захтеве за признање и извршење који су директно поднети надлежном органу замољене државе у складу са чланом 37.

Члан 20.

Основи за признање и извршење

(1) Одлука донета у једној држави уговорници (држава порекла) признаје се и извршава у другим државама уговорницама ако је:

а) тужени имао уобичајено боравиште у држави порекла у време покретања поступка;

б) тужени изричито прихватио надлежност суда или се упустио у расправљање о меритуму без истицања приговора ненадлежности првом могућом приликом;

ц) поверилац имао уобичајено боравиште у држави порекла одлуке у време покретања поступка;

д) дете, у чију корист је одређено издржавање, имало уобичајено боравиште у држави порекла у време покретања поступка, под условом да је противник предлагача живео са дететом у тој држави или да је боравио у тој држави и у њој плаћао издржавање за дете;

е) постојао писмени споразум странака о надлежности, осим ако се ради о споровима за издржавање деце; или

ф) одлуку донео орган који је одлучивао о спору о личном статусу или родитељској одговорности, осим ако је надлежност била заснована само на држављанству једне од странака.

(2) Држава уговорница може ставити резерву на став 1. тач. ц), е) или ф) овог члана, у складу са чланом 62.

(3) Држава уговорница која стави резерву из става 2. овог члана признаће и извршити одлуку ако би по њеном праву у сличним чињеничним околностима органи ове државе били надлежни да донесу такву одлуку.

(4) Када признање одлуке није могуће због резерве из става 2. овог члана, држава уговорница ће предузети све одговарајуће мере да донесе одлуку у корист повериоца ако дужник има уобичајено боравиште у тој држави. Ова одредба се не примењује на директне захтеве за признање и извршење поднете према члану 19. став 5, или на захтеве за издржавање наведене у члану 2. став 1. тачка б).

(5) Одлука у корист детета млађег од 18 година која не може бити призната само због резерве коју је држава ставила у погледу става 1. тач. ц), е) или ф) овог члана, прихвата се као утврђујућа у погледу подобности детета за издржавање у замољеној држави.

(6) Одлука се признаје само ако има дејство у држави порекла и извршава се само ако је извршна у држави порекла.

Члан 21.**Делови одлуке који представљају засебну целину и делимично признање и извршење**

(1) Ако се у замољеној држави не може признати или извршити цела одлука, признаће се или извршити било који део одлуке који представља самосталну целину чије је признање или извршење могуће.

(2) Делимично признање или извршење одлуке може се увек захтевати.

Члан 22.**Основ за одбијање признања и извршења**

Признање и извршење одлуке може бити одбијено:

а) ако је признање и извршење одлуке очигледно неспојиво са јавним поретком (*ordre public*) замољене државе;

б) ако је одлука добијена преваром у погледу правила поступка;

ц) ако је пред органом замољене државе у току раније покренути поступак између истих странака и са истим циљем;

д) ако је одлука неспојива са одлуком донетом између истих странака и са истим циљем, било у замољеној држави или некој другој држави, под условом да ова последња испуњава потребне услове за признање и извршење у замољеној држави;

е) у случају када тужени није приступио суду нити је имао заступника у поступку у држави порекла –

и) ако право државе порекла предвиђа обавештење о поступку, а тужени није уредно обавештен о покренутом поступку и није му пружена могућност да учествује у поступку; или

ии) ако право државе порекла не предвиђа обавештење о поступку, а тужени није уредно обавештен о одлуци и није имао прилику да је оспори, у погледу чињеница и права, подношењем приговора или жалбе; или

ф) ако је одлука донета у супротности са чланом 18.

Члан 23.**Поступак по захтеву за признање и извршење**

(1) Осим када је другачије одређено одредбама Конвенције, поступци за признање и извршење уређују се правом замољене државе.

(2) Када је захтев за признање и извршење одлуке поднет преко централних органа у складу са поглављем III, замољени централни орган одмах:

а) прослеђује захтев надлежном органу који ће без одлагања прогласити одлуку извршном или је регистровати за извршење; или

б) ако је он тај надлежни орган, сам предузима наведене мере.

(3) Када је захтев директно поднет надлежном органу замољене државе у складу са чланом 19. став 5, тај орган ће без одлагања прогласити одлуку извршном или је регистровати за извршење.

(4) Ogлашавање одлуке извршном или њена регистрација могу се одбити само из разлога наведених у члану 22. тачка а). У овој фази ни подносилац захтева ни његов противник немају право да поднесу било какве приговоре или поднеске.

(5) Подносилац захтева и његов противник одмах се обавештавају о оглашавању одлуке извршном или њеној регистрацији на основу ст. 2. и 3. овог члана, или о одбијању на основу става 4. овог члана, тако да могу, у погледу чињеница и права, поднети приговор или жалбу.

(6) Приговор или жалба подносе се у року од 30 дана од дана обавештења сходно ставу 5. овог члана. Ако подносилац приговора или жалбе не борави у држави уговорници у којој је оглашавање одлуке извршном или њена регистрација извршена или одбијена, рок за приговор или жалбу је 60 дана од дана обавештавања.

(7) Приговор или жалба могу се заснивати само на:

а) разлозима за одбијање признања и извршења прописаним чланом 22;

б) основима за признање и извршење наведених у члану 20;

ц) веродостојности или целовитости било које исправе поднете у складу са чланом 25. став 1. тач. а), б) или д) или став 3. тачка б).

(8) Приговор или жалба противника предлагача може такође бити заснована на чињеници да је дуг већ измирен у оној мери у којој се признање и извршење односе на доспела потраживања.

(9) Подносилац приговора или жалбе и супротна странка одмах се обавештавају о одлуци по приговору или жалби.

(10) Наредна жалба, ако је дозвољена правом замољене државе, нема утицај на одлагање извршења одлуке, осим ако постоје изузетне околности.

(11) О признању и извршењу, као и о жалби надлежни орган одлучује без одлагања.

Члан 24.

Алтернативни поступак по захтеву за признање и извршење

(1) Без обзира на члан 23. ст. 2. до 11, држава може изјавити у складу са чланом 63. да ће примењивати поступак признања и извршења предвиђен овим чланом.

(2) Када је захтев за признање и извршење одлуке поднет преко централних органа у складу са поглављем III, замољени централни орган одмах:

а) прослеђује захтев надлежном органу који ће без одлагања одлучити о захтеву за признање и извршење; или

б) донети такву одлуку сам, ако је он тај надлежни орган.

(3) Надлежни орган доноси одлуку о признању и извршењу након што противник подносиоца захтева буде уредно и без одлагања обавештен о поступку и пошто обе стране добију могућност да буду саслушане.

(4) Надлежни орган може на сопствену иницијативу размотрити разлоге за одбијање признања и извршења наведене у члану 22. тач. а), ц) и

д). Овај орган може да испита сваки од разлога побројаних у чл. 20, 22. и 23. став 7. тачка ц), ако то затражи противник подносиоца захтева или ако се у погледу тих разлога јави сумња после увида у исправе поднете у складу са чланом 25.

(5) Одбијање признања и извршења може се такође заснивати на подмирењу дуга до оне мере до које је признавање и извршење везано за плаћања која су доспела у прошлости.

(6) Било каква жалба, ако је дозвољена законом замољене државе, неће имати утицај на одлагање извршења одлуке, осим ако постоје изузетне околности.

(7) Надлежни орган поступа без одлагања при доношењу одлуке о признању и извршењу, укључујући и жалбу.

Члан 25.

Исправе

(1) Уз захтев за признање и извршење из члана 23. или члана 24, прилаже се:

а) комплетан текст одлуке;

б) исправа којом се потврђује да је одлука извршна у држави порекла и, ако је одлуку донео управни орган, исправа којом се потврђује да су испуњени услови из члана 19. став 3, осим ако је држава у складу са чланом 57. изјавила да одлуке њених управних органа увек испуњавају ове услове;

ц) ако противник подносиоца захтева није приступио суду нити је имао заступника у поступку у држави порекла, исправа или исправе којима се потврђује да је, у зависности од случаја, био уредно обавештен о поступку и да је имао могућност да буде саслушан, или да је уредно био обавештен о одлуци и да је имао могућност да поднесе приговор или уложи жалбу на њу у погледу чињеничних или правних питања;

д) када је потребно, исправа којом се доказује износ заосталих плаћања и датум израчунавања тог износа;

е) када је потребно, у случају одлуке којом се предвиђа аутоматско прилагођавање индексацијом, исправа која садржи податке потребне за одговарајуће израчунавање;

ф) када је потребно, исправа којом се доказује у ком обиму је подносилац захтева остваривао право на бесплатну правну помоћ у држави порекла.

(2) У случају приговора или жалбе према члану 23. став 7. тачка ц), или на захтев надлежног органа у замољеној држави, комплетна копија конкретне исправе, оверене од стране надлежног органа државе порекла, одмах се прослеђује:

а) од стране централног органа државе молиље, када је захтев поднет у складу са поглављем III;

б) од стране подносиоца захтева, када је захтев упућен директно надлежном органу замољене државе.

(3) У складу са чланом 57, држава уговорница може да:

а) одреди да се уз захтев мора приложити целовита копија одлуке, оверена од стране надлежног органа државе порекла;

б) наведе услове под којима уместо комплетног текста одлуке прихвата сажетак или извод одлуке сачињен од стране надлежног органа државе порекла, који се може сачинити на обрасцу препорученом и објављеном од стране Хашке конференције за међународно приватно право; или

ц) истакне да не захтева исправу којом се потврђује да су испуњени услови из члана 19. став 3.

Члан 26.

Поступак по захтеву за признање

Ово поглавље примењује се *mutatis mutandis* на захтев за признање одлуке, с тим што се услов извршности замењује условом да одлука има дејство у држави порекла.

Члан 27.

Утврђивање чињеница

Надлежни орган замољене државе везан је чињеницама на основу којих је орган државе порекла засновао своју надлежност.

Члан 28.

Забрана испитивања одлуке у меритуму

Надлежни орган замољене државе неће вршити никакво испитивање меритума одлуке.

Члан 29.

Физичко присуство детета или подносиоца захтева се не захтева

Физичко присуство детета или подносиоца не захтева се ни у једном поступку покренутом у замољеној држави сходно овом поглављу.

Члан 30.

Споразуми о издржавању

(1) Споразум о издржавању закључен у држави уговорници сматра се подобним за признање и извршење као одлука на основу овог поглавља, под условом да је извршан као одлука у држави порекла.

(2) У смислу члана 10. став 1. тач. а) и б) и став 2. тачка а), термин „одлука“ обухвата споразум о издржавању.

(3) Уз захтев за признање и извршење споразума о издржавању прилаже се:

а) комплетан текст споразума о издржавању; и

б) исправа којом се потврђује да је конкретни споразум о издржавању извршан као одлука у држави порекла.

(4) Признање и извршење споразума о издржавању може се одбити:

а) ако је признање и извршење очигледно неспојиво са јавним поретком замољене државе;

б) ако је споразум о издржавању закључен преваром или је био предмет фалсификовања;

ц) ако је споразум о издржавању у супротности са одлуком донетом између истих странака и са истим циљем, било у замољеној држави или некој другој држави, под условом да ова каснија одлука испуњава услове неопходне за њено признање и извршење у замољеној држави.

(5) Изузев чл. 20, 22, 23. став 7. и члана 25. ст. 1. и 3, одредбе овог поглавља примењују се *mutatis mutandis* на признање и извршење споразума о издржавању, с тим што:

а) оглашавање или регистрација у складу са чланом 23. ст. 2. и 3. може се одбити само због разлога наведеног у ставу 4. тачка а) овог члана;

б) приговор или жалба из члана 23. став 6. могу бити засновани само на:

и) разлозима за одбијање признања и извршења предвиђеним ставом 4. овог члана;

ии) веродостојности или целовитости исправа поднетих у складу са ставом 3. овог члана;

ц) у погледу поступка из члана 24. став 4, надлежни орган може на сопствену иницијативу размотрити разлог за одбијање признања и извршења прописан у ставу 4. тачка а) овог члана. Овај орган може да испита сваки од разлога наведених у ставу 4. овог члана, као и веродостојност и целовитост сваке исправе приложене у складу са ставом 3. овог члана ако то затражи противник подносиоца захтева или ако се у погледу тих разлога јави сумња после увида у наведене исправе.

(6) Поступак за признање и извршење споразума о издржавању прекида се ако је пред надлежним органом државе уговорнице у току поступак по приговору у погледу споразума.

(7) У складу са чланом 63, држава може дати изјаву да се захтеви за признање и извршење споразума о издржавању могу подносити само преко централних органа.

(8) У складу са чланом 62, држава уговорница може ставити резерву и задржати право да не признаје и не извршава споразуме о издржавању.

Члан 31.

Одлуке настале комбинованим дејством привремених и потврђујућих налога

Ако је одлука настала комбинованим дејством привременог налога издатог у једној држави и налога органа друге државе, којим се потврђује тај привремени налог („држава потврђивања“):

а) у смислу овог поглавља, свака од тих држава сматра се државом порекла;

б) услови предвиђени чланом 22. тачка е) сматрају се испуњеним ако је противник био уредно обавештен о поступку у држави потврђивања и ако је имао могућност да оспори потврђивање привременог налога;

ц) услов из члана 20. став 6. да је одлука извршна у држави порекла испуњен је ако је одлука извршна у држави потврђивања; и

д) члан 18. не спречава покретање поступка за измену одлуке у било којој од ове две државе.

ПОГЛАВЉЕ VI ИЗВРШЕЊЕ У ЗАМОЉЕНОЈ ДРЖАВИ

Члан 32.

Извршење према домаћем праву

(1) Сходно одредбама овог поглавља, извршење се спроводи према праву замољене државе.

(2) Извршење треба да се спроведе брзо.

(3) Када се захтеви подносе преко централних органа, а одлука је проглашена извршном или је регистрована за извршење према поглављу V, извршење се спроводи без потребе за другим радњама подносиоца захтева.

(4) У вези са трајањем обавезе издржавања, важе правила која се примењују у држави порекла одлуке.

(5) Рок застарелости за извршење заосталих потраживања одређује се према праву државе порекла одлуке или праву замољене државе, у зависности од тога које право одређује дужи рок застарелости.

Члан 33.

Недискриминација

У случајевима на које се Конвенција односи, замољена држава обезбеђује средства извршења која су барем еквивалентна онима која се примењују у чисто унутрашњим случајевима.

Члан 34.

Средства извршења

(1) Државе уговорнице дужне су да омогуће ефикасна средства извршења у свом домаћем праву како би се извршавале одлуке на које се Конвенција односи.

(2) Та средства могу да обухвате:

- а) пренос зараде;
- б) пренос новчаних средстава са рачуна и улога код банака,
- ц) умањење износа средстава која се исплаћују на име социјалног осигурања;
- д) заложно право или принудну продају имовине;
- е) задржавање повраћаја пореза;
- ф) задржавање или забрану на пензије;
- г) пријаву кредитним институцијама;
- х) одбијање издавања, суспензију или одузимање различитих дозвола (возачке дозволе, на пример);
- и) коришћење медијације, мирења и других алтернативних начина решавања спорова, како би се подстакло добровољно извршење.

Члан 35.

Пренос средстава

(1) Државе уговорнице подстичу се, и путем међународних споразума, на промовисање коришћења најекономичнијих и најефикаснијих

метода које им стоје на располагању за пренос средстава за плаћање издржавања.

(2) Држава уговорница, према чијем је праву пренос средстава ограничен, даје највиши приоритет преносу средстава намењених за плаћања према овој конвенцији.

ПОГЛАВЉЕ VII ЈАВНОПРАВНИ ОРГАНИ

Члан 36.

Јавноправни органи као подносиоци захтева

(1) За потребе захтева за признање и извршење према члану 10. став 1. тач. а) и б) и случајева предвиђених чланом 20. став 4, термин „поверилац“ укључује јавноправни орган који иступа уместо лица коме се дугује издржавање или јавноправни орган коме се дугује регрес за давања учињена на име издржавања.

(2) За право јавноправног органа да иступа уместо лица коме се дугује издржавање или које тражи исплату регреса за давања учињена на име издржавања, меродавно је право државе чији је јавноправни орган у питању.

(3) Јавноправни орган може да тражи признање или извршење:

а) одлуке донете против дужника по захтеву јавноправног органа који потражује исплату поводом давања учињених на име издржавања;

б) одлуке донете између повериоца и дужника, а у висини износа давања учињених повериоцу на име издржавања.

(4) Јавноправни орган који тражи признање или извршење одлуке по упућивању захтева дужан је да достави све потребне исправе за утврђивање његових права према ставу 2, као и да су накнаде исплаћене повериоцу.

ПОГЛАВЉЕ VIII ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

Директни захтеви поднети надлежним органима

(1) Конвенција не искључује могућност коришћења поступака предвиђених домаћим правом државе уговорнице који омогућавају лицу (подносиоцу захтева) да се директно обрати надлежном органу те државе, у материји уређеној Конвенцијом, укључујући ту, уз поштовање ограничења из члана 18, обраћање ради доношења или измене одлуке о издржавању.

(2) Члан 14. став 5. и члан 17. тачка б) и одредбе поглавља V, VI, VII и овог поглавља, са изузетком члана 40. став 2, члана 42, члана 43. став 3, члана 44. став 3, чл. 45. и 55, примењују се у погледу захтева за признање и извршење поднетих директно надлежном органу државе уговорнице.

(3) За потребе става 2. овог члана, примењује се члан 2. став 1. тачка а) на одлуку о издржавању угроженог лица старијег од узраста наведеног у тој тачки, када је одлука донета пре него што је лице достигло тај узраст, а издржавање преко тог узраста је одређено због његових умањених способности.

Члан 38.**Заштита личних података**

Лични подаци прикупљени или прослеђени у складу са овом конвенцијом могу се користити само у сврху због које су прикупљени и прослеђени.

Члан 39.**Тајност података**

Сваки орган који обрађује податке обезбеђује чување тајности података у складу са правом своје државе.

Члан 40.**Забрана откривања података**

(1) Орган не открива нити потврђује податке који су прикупљени или прослеђени у примени ове конвенције ако сматра да би се тиме могло угрозити здравље, безбедност или слобода неког лица.

(2) Одлуку коју у том смислу донесе један централни орган узевше у обзир други централни орган, посебно у случајевима насиља у породици.

(3) Ништа из овог члана не спречава надлежне органе да прикупљају и међусобно прослеђују податке у мери у којој је то неопходно да би се извршавале обавезе из ове конвенције.

Члан 41.**Ослобођење од службеног потврђивања**

У смислу ове конвенције не може се захтевати службено потврђивање или друга слична формалност.

Члан 42.**Пуномоћје**

Централни орган замољене државе може затражити пуномоћје од подносиоца захтева само ако у његово име предузима радње у судским поступцима или у поступцима пред другим органима, или да би одредио заступника у том циљу.

Члан 43.**Накнада трошкова**

(1) Наплата било којих трошкова насталих применом Конвенције нема предност у односу на наплату издржавања.

(2) Држава може наплатити трошкове од странке која је изгубила спор.

(3) За потребе захтева из члана 10. став 1. тачка б) да се наплате трошкови од странке која је изгубила спор у смислу става 2, термин „поверилац” из члана 10. став 1. укључује државу.

(4) Овај члан не утиче на примену члана 8.

Члан 44.**Питање језика**

(1) Сваки захтев и свака исправа која је уз њега приложена сачињавају се на изворном језику и праћени су преводом на службени језик

замољене државе или други језик који је она навела у изјави датој у складу са чланом 63, осим ако надлежни орган замољене државе сматра да превод није потребан.

(2) Ако због одредаба свог права држава уговорница у којој је у употреби више службених језика не може да прихвати на целој својој територији исправе сачињене на једном од тих језика, онда даје изјаву у складу са чланом 63, којом одређује језик на којем треба сачинити исправе или њихове преводе како би могли бити поднети у назначеним деловима њене територије.

(3) Уколико се централни органи нису другачије споразумели, сва остала комуникација између њих обавља се на службеном језику замољене државе или на енглеском или француском језику. Међутим, држава уговорница може стављањем резерве у складу са чланом 62. искључити могућност употребе енглеског или француског језика.

Члан 45.

Средства и трошкови превођења

(1) У случају захтева из поглавља III, централни органи се могу споразумети, у конкретном случају или уопште, да се превод са изворног језика или другог договореног језика на службени језик замољене државе може сачинити у замољеној држави. Ако нема споразума и ако централни орган државе молиље не може да поступи у складу са одредбама члана 44. ст. 1. и 2, онда захтев и приложене исправе може проследити уз превод на енглеском или француском језику, за даље превођење на службени језик замољене државе.

(2) Трошкове превођења који настану применом става 1. овог члана сноси држава молиља, осим ако се другачије договоре централни органи ових држава.

(3) Без обзира на члан 8, централни орган државе молиље може да наплати трошкове превођења захтева и приложених исправа од подносиоца, осим у мери у којој ти трошкови могу бити покривени њеним системом правне помоћи.

Члан 46.

Нејединствени правни системи – тумачење

(1) Када је у питању држава у којој се два или више правних система, или више врста правила у погледу питања регулисаних Конвенцијом примењују у различитим територијалним јединицама:

а) свако позивање на право или поступак државе сматра се у конкретном случају као позивање на право или поступак који важе у одређеној територијалној јединици;

б) свако позивање на донету, признату, признату и извршену, извршену или измењену одлуку у тој држави сматра се, у конкретном случају, као позивање на одлуку донету, признату, признату и извршену, извршену или измењену у одређеној територијалној јединици;

ц) свако позивање на судски или управни орган у тој држави сматра се, у конкретном случају, као позивање на судски или управни орган у одређеној територијалној јединици;

д) свако позивање на надлежне органе, јавноправне органе и друге органе у тој држави, изузимајући централне органе, сматра се, у

конкретном случају, као позивање на органе овлашћене да поступају у одређеној територијалној јединици;

е) свако позивање на боравиште или уобичајено боравиште у тој држави сматра се, у конкретном случају, као позивање на боравиште или уобичајено боравиште у одређеној територијалној јединици;

ф) свако позивање на место налажења ствари у тој држави сматра се, у конкретном случају, као позивање на место налажења ствари у одређеној територијалној јединици;

г) свако позивање на споразум о реципроцитету на снази у држави тумачи се, у конкретном случају, као позивање на споразум о реципроцитету на снази у одређеној територијалној јединици;

х) свако позивање на бесплатну правну помоћ у тој држави сматра се, у конкретном случају, као позивање на бесплатну правну помоћ у одређеној територијалној јединици;

и) свако позивање на споразум о издржавању сачињен у држави сматра се, у конкретном случају, као позивање на споразум о издржавању сачињен у одређеној територијалној јединици;

ј) свако позивање на наплату трошкова од стране државе сматра се, у конкретном случају, као позивање на наплату трошкова од стране одређене територијалне јединице.

(2) Овај члан не примењује се на регионалну организацију за економску интеграцију.

Члан 47.

Нејединствени правни системи – материјална правила

(1) Држава уговорница у чијем се саставу налазе две или више територијалних јединица у којима се примењују различити правни системи није дужна да примењује ову конвенцију на случајеве који се тичу искључиво тих територијалних јединица.

(2) Надлежни орган у територијалној јединици државе уговорнице у чијем се саставу налазе две или више територијалних јединица у којима се примењују различити правни системи није дужан да призна или изврши одлуку друге државе уговорнице само због тога што је одлука призната и извршена у другој територијалној јединици исте државе уговорнице према овој конвенцији.

(3) Овај члан не примењује се на регионалну организацију за економску интеграцију.

Члан 48.

Координација са претходним хашким конвенцијама о издржавању

У односима између држава уговорница и под резервом примене члана 56. став 2, ова Конвенција замењује Хашку конвенцију о признању и извршењу одлука о обавезама издржавања од 2. октобра 1973. године и Хашку конвенцију о признању и извршењу одлука о обавезама издржавања деце од 15. априла 1958. године, у мери у којој се њихово поље примене у односима између тих држава поклапа са пољем примене ове конвенције.

Члан 49.**Координација са Њујоршком конвенцијом из 1956. године**

У односима између држава уговорница, ова конвенција замењује Конвенцију Уједињених нација о остваривању алиментационих захтева у иностранству од 20. јуна 1956. године, у мери у којој се њено поље примене у односима између тих држава поклапа са пољем примене ове конвенције.

Члан 50.**Односи са претходним хашким конвенцијама о достављању и добијању доказа**

Ова конвенција не утиче на Хашку конвенцију о грађанском поступку од 1. марта 1954. године, Хашку конвенцију о достављању у иностранству судских и вансудских аката у грађанским и трговачким стварима од 15. новембра 1965. године и Хашку конвенцију о извођењу доказа у иностранству у грађанским и трговачким стварима од 18. марта 1970. године.

Члан 51.**Усклађивање правних инструмената и допунски споразуми**

(1) Ова конвенција не утиче на примену раније закључених међународних уговора чије су чланице државе уговорнице и који садрже одредбе о материји регулисаној овом конвенцијом.

(2) Свака држава уговорница може да са једном или више држава уговорница закључи споразуме који садрже одредбе о материји уређеној овом конвенцијом, са циљем унапређења примене Конвенције у међусобним односима, под условом да су ти споразуми у складу са предметом и циљем Конвенције и да у односима између тих држава и других држава уговорница не утичу на примену одредаба Конвенције. Државе које су закључиле такав споразум достављају копију депозитару Конвенције.

(3) Ст. 1. и 2. се примењују и на споразуме о реципроцитету и на једнообразна правила заснована на посебним везама између држава у питању.

(4) Ова конвенција не утиче на примену правних аката регионалне организације за економску интеграцију, чланице ове конвенције, када су они усвојени након закључења Конвенције и односе се на истоветну материју, под условом да ови акти не утичу на примену одредаба Конвенције између држава чланица регионалне организације за економску интеграцију и других држава уговорница. У односу на признање и извршење одлука између држава чланица регионалне организације за економску интеграцију, Конвенција не утиче на одредбе регионалне организације за економску интеграцију, без обзира да ли су оне донете пре или након закључивања Конвенције.

Члан 52.**Начело максималне ефикасности**

(1) Ова конвенција не спречава примену споразума, договора или међународног уговора на снази између државе молиље и замољене државе, или споразума о реципроцитету на снази у замољеној држави који предвиђа:

а) шире основе за признање одлука о издржавању, без утицаја на члан 22. тачка ф) Конвенције;

б) једноставније и брже поступке решавања по захтеву за признање или признање и извршење одлука о издржавању;

ц) повољнију правну помоћ од оне предвиђене у чл. 14 до 17;
или

д) поступке који омогућавају подносиоцу из државе молиље да поднесе захтев директно централном органу замољене државе.

(2) Ова конвенција не утиче на примену права које је на снази у замољеној држави и које предвиђа ефикаснија правила од оних наведених у ставу 1. тач. а) до ц) овог члана. Међутим, једноставнији и бржи поступци наведени у ставу 1. тачка б) овог члана морају да буду усклађени са заштитом која се даје странкама у чл. 23. и 24, посебно у погледу њиховог права на уредно обавештавање о поступку, пружања одговарајуће могућности да буду саслушане, као и о дејствима приговора или жалбе.

Члан 53.

Једнообразно тумачење

Приликом тумачења ове конвенције треба водити рачуна о њеном међународном карактеру и потреби промовисања њене једнообразне примене.

Члан 54.

Надзор над практичном применом Конвенције

(1) Генерални секретар Хашке конференције за међународно приватно право у редовним временским размацама сазива Специјалну комисију ради испитивања практичне примене Конвенције и подстицања развоја добре праксе у примени Конвенције.

(2) У циљу таквог надзора, државе уговорнице сарађују са Сталним бироом Хашке конференције за међународно приватно право на прикупљању информација, укључујући статистику и судску праксу, у вези са практичним функционисањем Конвенције.

Члан 55.

Измене образаца

(1) Обрасци дати у прилогу ове конвенције могу бити измењени одлуком Специјалне комисије коју сазива Генерални секретар Хашке конференције за међународно приватно право, на коју се позивају све државе уговорнице и све чланице. Предлог за измену образаца укључује се у дневни ред састанка и доставља се уз позив.

(2) Измене усвајају државе уговорнице које присуствују Специјалној комисији. Оне ступају на снагу, за све државе уговорнице, првог дана седмог месеца од дана када је депозитар о њима обавестио све државе уговорнице.

(3) У току трајања рока наведеног у ставу 2. овог члана, свака држава уговорница може у писменом обавештењу депозитару да стави резерву на измену, у складу са чланом 62. Држава која је ставила резерву неће се сматрати државом уговорницом ове конвенције у погледу те измене, све док таква резерва не буде повучена.

Члан 56.

Прелазне одредбе

(1) Конвенција се примењује у сваком случају када је:

а) централни орган замољене државе примио захтев у складу са чланом 7. или у складу са поглављем III, након што је Конвенција ступила на снагу између државе молиље и замољене државе;

б) надлежном органу замољене државе директно поднет захтев за признање и извршење после ступања на снагу Конвенције између државе порекла и замољене државе.

(2) Када се ради о признању и извршењу одлука између држава уговорница ове конвенције које су уједно и уговорнице неке од хашких конвенција о издржавању наведених у члану 48, ако одлука, донета пре него што је Конвенција ступила на снагу за државу признања, не може да се призна и изврши према овој конвенцији, али може према условима из конвенције која је била на снази у тренутку доношења одлуке, примениће се услови из те конвенције.

(3) Замољена држава није обавезна да изврши одлуку или споразум о издржавању према овој конвенцији ако су потраживања доспела пре него што је Конвенција ступила на снагу између државе порекла и замољене државе, осим за обавезе издржавања лица млађег од 21 године на основу родитељско-дечјег односа.

Члан 57.

Обавештења у погледу права, поступака и услуга

(1) У тренутку депоновања инструмента ратификације или приступања, или давања изјаве у складу са чланом 61. Конвенције, држава уговорница доставља Сталном бироу Хашке конференције за међународно приватно право следеће податке:

а) опис својих материјалноправних одредаба и поступака који се односе на обавезе издржавања;

б) опис мера које ће предузети како би испунила обавезе сходно члану 6;

ц) опис начина на који ће подносиоцима захтева омогућити ефикасан приступ поступцима у складу са чланом 14;

д) опис одредаба и поступака извршења, укључујући свако ограничење извршења, а посебно правила о заштити дужника и роковима застарелости;

е) све ближе податке из члана 25. став 1. тачка б) и став 3.

(2) У циљу извршења својих обавеза из става 1. овог члана, државе уговорнице могу да користе образац за профил државе који препоручује и издаје Хашка конференција за међународно приватно право.

(3) Државе уговорнице дужне су да ажурирају податке.

ПОГЛАВЉЕ IX ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

Потписивање, ратификација и приступање

(1) Ова конвенција отворена је за потпис државама које су биле чланице Хашке конференције за међународно приватно право у време њеног двадесет првог заседања, као и другим државама које су учествовале на том заседању.

(2) Конвенција се ратификује, прихвата или одобрава, а инструменти ратификације, прихватања или одобравања депонују се код Министарства спољних послова Краљевине Холандије, депозитара Конвенције.

(3) Свака друга држава или регионална организација за економску интеграцију може приступити Конвенцији након њеног ступања на снагу у складу са чланом 60. став 1.

(4) Инструмент приступања депонује се код депозитара.

(5) Приступање има дејство само у односима између државе која приступа и држава уговорница које нису истакле приговор у погледу њеног приступања у року од 12 месеци након пријема обавештења предвиђеног чланом 65. Након приступања, такав приговор може истаћи и свака држава чланица у тренутку ратификације, прихватања или одобравања Конвенције. О сваком таквом приговору обавештава се депозитар.

Члан 59.

Организације за регионалну економску интеграцију

(1) Регионална организација за економску интеграцију коју су основале само суверене државе и која је надлежна за део или за целокупну материју регулисану Конвенцијом може, такође, потписати, прихватити, одобрити или приступити Конвенцији. У том случају, регионална организација за економску интеграцију имаће, у мери у којој је надлежна за материју регулисану Конвенцијом, иста права и обавезе као и држава чланица.

(2) У тренутку потписивања, прихватања, одобрења или приступања, регионална организација за економску интеграцију обавештава писменим путем депозитара о материји регулисаној овом конвенцијом, поводом које су државе чланице те организације пренеле своје надлежности на ту организацију. Организација одмах обавештава писменим путем депозитара о свакој промени пренете надлежности, прецизиране последњим обавештењем које је дато у складу са овим ставом.

(3) У тренутку потписивања, прихватања, одобрења или приступања, регионална организација за економску интеграцију може изјавити, у складу са чланом 63, да је она надлежна за целокупну материју регулисану овом конвенцијом и да ће њене државе чланице, које су у овој области пренеле своју надлежност на регионалну организацију за економску интеграцију, бити обавезане Конвенцијом на основу потписивања, прихватања, одобрења или приступања Организације.

(4) С циљем ступања на снагу Конвенције, сваки инструмент који је регионална организација за економску интеграцију депоновала узима се у обзир само уколико је регионална организација за економску интеграцију дала изјаву у складу са ставом 3 овог члана.

(5) Свако упућивање Конвенције на „државу уговорницу” или на „државу” примењује се, у конкретном случају, подједнако и на регионалну организацију за економску интеграцију која је њена чланица. Ако је регионална организација за економску интеграцију дала изјаву у складу са ставом 3. овог члана, свако упућивање Конвенције на „државу уговорницу” или на „државу” примењује се, у конкретном случају, подједнако на државе чланице организације.

Члан 60.

Ступање на снагу

(1) Конвенција ступа на снагу првог дана у месецу након истека рока од три месеца од депоновања другог инструмента о ратификацији, прихватању или одобрењу сходно члану 58.

(2) Након тога, Конвенција ступа на снагу:

а) за сваку државу или регионалну организацију за економску интеграцију из члана 59. став 1. која накнадно ратификује, прихвати или одобри Конвенцију, првог дана у месецу након истека рока од три месеца од депоновања инструмента о ратификацији, прихватању или одобрењу;

б) за сваку државу или регионалну организацију за економску интеграцију из члана 58. став 3, на дан након што истекне рок за истицање приговора у складу са чланом 58. став 5;

ц) за територијалне јединице на које је проширена примена Конвенције у складу са чланом 61, првог дана месеца који следи после истека рока од три месеца након пријема обавештења предвиђеног тим чланом.

Члан 61.

Изјаве у погледу нејединствених правних система

(1) У складу са чланом 63. ове конвенције, држава која обухвата две или више територијалних јединица у којима се примењују различити правни системи у материји регулисаног овом конвенцијом може, у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања, изјавити да се Конвенција примењује на све њене територијалне јединице или на само једну или на више њих и моћи ће ту изјаву у сваком тренутку да измени давањем нове.

(2) Свака изјава се доставља депозитару и у њој се изричито наводе територијалне јединице на које се примењује Конвенција.

(3) Ако држава не да изјаву у складу са овим чланом, Конвенција се примењује на целокупну територију те државе.

(4) Овај члан не примењује се на регионалну организацију за економску интеграцију.

Члан 62.

Резерве

(1) Свака држава уговорница може, најкасније у моменту ратификације, прихватања, одобрења или приступања или у моменту давања изјаве у складу са чланом 61, ставити једну или више резерви предвиђених чланом 2. став 2, чланом 20. став 2, чланом 30. став 8, чланом 44. став 3. и чланом 55. став 3. Ниједна друга резерва није допуштена.

(2) Свака држава може у сваком тренутку повући резерву коју је ставила. О повлачењу резерве обавештава се депозитар.

(3) Дејство резерве престаје првог дана трећег календарског месеца након обавештења наведеног у ставу 2. овог члана.

(4) Резерве дате у складу са овим чланом немају реципрочно дејство, изузев резерве предвиђене чланом 2. став 2.

Члан 63.

Изјаве

(1) Изјаве предвиђене чланом 2. став 3, чланом 11. став 1. тач. г), чланом 16. став 1, чланом 24. став 1, чланом 30. став 7, чланом 44. ст. 1. и 2, чланом 59. став 3. и чланом 61. став 1. могу бити дате у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања или накнадно и могу бити измењене или повучене у сваком тренутку.

(2) Изјаве, њихове измене или повлачења достављају се депозитару.

(3) Изјава дата у тренутку потписивања, ратификације, прихватања, одобрења или приступања произвешће дејство у тренутку ступања на снагу ове конвенције за државу у питању.

(4) Изјава дата накнадно, као и измена или повлачење изјаве произвешће дејство првог дана месеца који следи после истека рока од три месеца након датума пријема обавештења од стране депозитара.

Члан 64.

Отказивање

(1) Држава чланица моћи ће да откаже ову конвенцију писменим обавештењем депозитару. Изјава ће моћи да се ограничи на поједине територијалне јединице државе са нејединственим правним поретком на које се Конвенција примењује.

(2) Отказивање ће произвести дејство првог дана месеца који следи после истека рока од 12 месеци након датума пријема обавештења од стране депозитара. Уколико је у обавештењу предвиђен дужи период за наступање дејства, отказивање ће, након дана пријема обавештења од стране депозитара, произвести дејство истеком тог дужег рока.

Члан 65.

Обавештавање

Депозитар ће обавестити чланице Хашке конференције за међународно приватно право, као и друге државе и регионалне организације за економску интеграцију које су потписале, ратификовале, прихватиле, одобриле или приступиле овој конвенцији у складу са чл. 58. и 59, о следећем:

а) потписима, ратификацијама, прихватањима и одобрењима предвиђеним чл. 58. и 59;

б) приступањима и приговорима уложеним на приступање наведеном у члану 58. ст. 3. и 5. и члану 59;

ц) датуму ступања на снагу Конвенције у складу са чланом 60;

д) изјавама предвиђеним чланом 2. став 3, чланом 11. став 1. тачка г), чланом 16 став 1, чланом 24. став 1, чланом 30. став 7, чланом 44. ст. 1. и 2, чланом 59. став 3. и чланом 61. став 1;

е) споразумима предвиђеним чланом 51. став 2;

ф) резервама предвиђеним чланом 2. став 2, чланом 20. став 2, чланом 30. став 8, чланом 44. став 3. и чланом 55. став 3. и повлачењима на основу члана 62. став 2;

г) отказивањима предвиђеним чланом 64.

Као потврду, доле потписани, као прописно овлашћени, потписали су ову конвенцију.

Сачињено у Хагу, 23. новембра 2007. године, на енглеском и француском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна у једном препису који ће бити депонован у архивама Владе Краљевине Холандије и чија ће оверена копија бити достављена дипломатским путем свакој држави која је била чланица Хашке конференције за међународно приватно право у време одржавања њеног двадесет првог заседања, као и свакој другој држави која је учествовала на овом заседању.

АНЕКС 1**Образац према члану 12. став 2.****ОБАВЕШТЕЊЕ О ПОВЕРЉИВОСТИ И ЗАШТИТИ ЛИЧНИХ ПОДАТАКА**

Лични подаци који су прикупљени или достављени на основу Конвенције користе се само у сврхе за које су прикупљени или достављени. У складу са законом своје државе, сваки орган који обрађује те податаке обезбеђује њихову поверљивост.

Орган не сме откривати или потврђивати информације које су прикупљене или достављене применом ове конвенције, уколико утврди да би радећи то могао угрозити здравље, сигурност или слободу лица у складу са чланом 40.

Одлуку да се не дају информације доноси Централни орган у складу са чланом 40.

1. Централни орган молитељ	2. Контакт особа у Држави молитељици
а. Адреса	а. Адреса (уколико је другачија)
б. Број телефона	б. Број телефона (уколико је другачији)
ц. Број факса	ц. Број факса (уколико је другачији)
д. Е-mail	д. Е-mail (уколико је другачији)
е. Позив на број	е. Језик (језици)

3. Замољени централни орган.....

Адреса.....

4. Подаци о подносиоцу захтева

а. Презиме (или презимена):.....

б. Име (или имена):

ц. Датум рођења: (дан/месец/година)

или

а. Назив органа

5. Подаци о лицу (или лицима) за које се издржавање тражи или плаћа

а. Лице је исто као и подносилац захтева наведен у тачки 4.

б. I. Презиме (или презимена):

Име (или имена):

Датум рођења: (дан/месец /година)

II Презиме (или презимена):
 Име (или имена):
 Датум рођења: (дан/месец/година)
 III Презиме (или презимена):
 Име (или имена):
 Датум рођења: (дан/месец/година)

6. Подаци о дужнику

- а Лице је исто као и подносилац захтева наведен у тачки 4.
 б. Презиме (или презимена):.....
 ц. Име (или имена):
 д. Датум рођења: (дан/месец/година)

7. Овај образац за достављање података се односи и прати га примена:

- Члана 10. став 1. тачка а)
 Члана 10. став 1. тачка б)
 Члана 10. став 1. тачка ц)
 Члана 10. став 1. тачка д)
 Члана 10. став 1. тачка е)
 Члана 10. став 1. тачка ф)
 Члана 10. став 2. тачка а)
 Члана 10. став 2. тачка б)
 Члана 10. став 2. тачка ц)

8. Следећи документи се прилажу уз захтев:

- а. У сврху подношења захтева из члана 10. став 1. тачка а) и:
 У складу са чланом 25:
- Комплетан текст одлуке (члан 25. став 1. тачка а));
- Сажетак или део одлуке који је издао надлежни орган државе порекла (члан 25. став 3. тачка б), (уколико је примењиво);
- Документ у коме се наводи да је одлука извршна у држави порекла и, у случају одлуке управног органа, документ у коме се наводи да су захтеви из члана 19. став 3. испуњени, осим ако та држава није одредила, у складу са чланом 57. да одлуке њених управних органа увек испуњавају те захтеве (члан 25. став 1. тачка б)) или ако се примењује члан 25. став 3. тачка ц));
- Ако се тужени није појавио и нема заступника у поступку у држави порекла, онда се доставља документ или документи који доказују, на одговарајући начин, или да је тужени имао одговарајуће обавештење о поступку и прилику да буде саслушан, или да је тужени на исправан начин обавештен о одлуци и да је имао прилику да уложи приговор или поднесе жалбу по процесним или чињеничним питањима (члан 25. став 1. тачка ц));
- Када је потребно, документ који показује износ свих доспелих неплаћених обавеза и датум на који је тај износ обрачунат (члан 25. став 1. тачка д));

Када је потребно, документацију која садржи информације које су потребне да се изврше одговарајући обрачуни у случају одлуке којом се прописује аутоматско прерачунавање по индексима (члан 25. став 1. тачка е));

Када је потребно, документација која показује у којој мери је подносилац захтева добио бесплатну правну помоћ у држави порекла (члан 25. став 1. тачка ф))

У складу са чланом 30. став 3:

Комплетан текст споразума о издржавању (члан 30. став 3. тачка а))

Документ у коме се наводи да је одређени споразум о издржавању извршан као одлука у држави порекла (члан 30. став 3. тачка б))

Било који други документ који се прилаже уз захтев (нпр, ако је потребно, документ у сврху члана 36. став 4.):

.....

.....

б. У сврху подношења захтева из члана 10. став 1. тач. б), ц), д), е) или ф) и став 2. тач. а), б) или ц), потребно је приложити низ пратећих докумената (искључујући овај образац за достављање података и сам захтев) у складу са чланом 11. став 3:

Члан 10. став 1. тачка б).....

Члан 10. став 1. тачка ц).....

Члан 10. став 1. тачка д).....

Члан 10. став 1. тачка е).....

Члан 10. став 1. тачка ф).....

Члан 10. став 2. тачка а).....

Члан 10. став 2. тачка б).....

Члан 10. став 2. тачка ц).....

Име:.....(штампаним словима) Датум:

Овлашћени представник централног органа (дан/месец/година)

АНЕКС 2

Образац према члану 12. став 3.

ОБАВЕШТЕЊЕ О ПОВЕРЉИВОСТИ И ЗАШТИТИ ЛИЧНИХ ПОДАТАКА

Лични подаци који су прикупљени или достављени на основу Конвенције користе се само у сврхе за које су прикупљени или достављени. У складу са законом своје државе, сваки орган који обрађује те податаке обезбеђује њихову поверљивост.

Орган не сме откривати или потврђивати информације које су прикупљене или достављене применом ове конвенције, уколико утврди да би радећи то могао угрозити здравље, сигурност или слободу лица у складу са чланом 40.

Одлуку да се не дају информације доноси Централни орган у складу са чланом 40.

<p>1. Централни орган молитељ</p> <p>а. Адреса</p> <p>б. Број телефона</p> <p>ц. Број факса</p> <p>д. Е-mail</p> <p>е. Позив на број</p>	<p>2. Контакт особа у Држави молитељици</p> <p>а. Адреса (уколико је другачија)</p> <p>б. Број телефона (уколико је другачији)</p> <p>ц. Број факса (уколико је другачији)</p> <p>д. Е-mail (уколико је другачији)</p> <p>е. Језик (језици)</p>
--	---

3. Замољени Централни орган.....
 Контакт особа.....
 Адреса.....

4. Замољени централни орган потврђује пријем
 (дан/месец/година) о преносу обрасца за достављање података централног
 органа (позив на број; од
 (дан/месец/година)) који се односи на захтев:

- Члан 10. став 1. тачка а)
- Члан 10. став 1. тачка б)
- Члан 10. став 1. тачка ц)
- Члан 10. став 1. тачка д)
- Члан 10. став 1. тачка е)
- Члан 10. став 1. тачка ф)
- Члан 10. став 2. тачка а)
- Члан 10. став 2. тачка б)
- Члан 10. став 2. тачка ц)

Презиме (или презимена) подносиоца захтева:

Презиме (или презимена) особе (или особа) за коју се издржавање тражи или плаћа:

.....

Презиме (или презимена) дужника:

5. Почетни кораци које подузима централни орган:

- Спис је комплетан и налази се у фази разматрања
 - Погледати статус захтева из приложеног извештаја
 - Извештај о статусу захтева ће уследити

Молимо наведите следеће додатне информације и / или документацију:

.....

.....

Замољени централни орган одбија да реши овај захтев, јер је очито да захтеви из Конвенције нису испуњени (члан 12. став 8.). Разлози:

- су наведени у приложеном документу
- ће бити достављени у следећем документу

Замољени централни орган захтева да га централни орган молитељ обавести о свакој промени у статусу захтева.

Име:(штампаним словима) Датум:

Овлашћени представник централног органа (дан/месец/година)

Члан 3.

Република Србија изјављује да је Министарство финансија централни орган који ће обављати дужности поверене овом конвенцијом, у складу са чланом 4. Конвенције.

Члан 4.

Приликом депоновања ратификационог инструмента, Република Србија ће, на основу члана 63. став 1. Конвенције, обавестити депозитара – Министарство спољних послова Краљевине Холандије, да се, у складу са чланом 2. став 3. Конвенције, примена Конвенције проширује на издржавање детета на редовном школовању до навршене 26. године живота, као и пунолетног детета које је неспособно за рад, а нема довољно средстава за издржавање, све док такво стање траје. Наведена лица имају право на издржавање и од крвних сродника у правој усходној линији сразмерно њиховим могућностима ако родитељи нису живи или ако немају довољно средстава за издржавање, осим ако је очигледна неправда за дужника.

Члан 5.

Приликом депоновања ратификационог инструмента, Република Србија ће, на основу члана 63. став 1. Конвенције, обавестити депозитара – Министарство спољних послова Краљевине Холандије, да се, у складу са чланом 30. став 7. Конвенције, захтеви за признање и извршење споразума о издржавању могу подносити само преко централних органа.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Конвенције о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице садржан је у члану 16. ст. 1. и 2, члану 97. став 1. тачка 1. и члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којима је прописано да је Република Србија, поред осталог, надлежна за уређивање спољне политике, која треба да почива на општепризнатим принципима и правилима међународног права, односно, према којима су потврђени међународни уговори саставни део унутрашњег правног поретка, затим да Република Србија уређује међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама, односно да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Конвенција о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице (у даљем тексту „Конвенција” или „Хашка конвенција”) закључена је у Хагу 23. новембра 2007. године, под окриљем Хашке конференције за међународно приватно право, са жељом да се унапреди сарадња између држава у погледу међународног остваривања издржавања деце и других чланова породице, као и због потребе за поступцима који дају резултате и који су доступни, брзи, делотворни, економични, прилагодљиви и правични. Конвенција се надовезује на најбоља решења постојећих хашких конвенција и других међународних инструмената, нарочито Конвенције Уједињених нација о остваривању алиментационих захтева у иностранству од 20. јуна 1956. године, те се настоји да се искористи технолошки напредак и створи флексибилан систем који може наставити да се развија у складу са промењеним потребама и новим могућностима које ствара даљи технолошки напредак.

У Конвенцији се истиче да, у складу са чл. 3. и 27. Конвенције Уједињених нација о правима детета од 20. новембра 1989. године, најбољи интереси детета морају бити од примарног значаја у свим активностима које се тичу деце, да свако дете има право на животни стандард који одговара његовом физичком, менталном, духовном, моралном и социјалном развоју, да родитељ(и) или друга лица одговорна за дете имају првенствену дужност да у складу са својим способностима и финансијским могућностима обезбеде услове живота неопходне за развој детета и да државе потписнице треба да предузму све одговарајуће мере, укључујући закључивање међународних споразума, како би обезбедиле наплату потраживања за издржавање детета од стране родитеља или других одговорних лица, нарочито када таква лица живе у другој држави у односу на државу у којој живи дете.

Циљ Конвенције је да се обезбеди ефикасно међународно остваривање издржавања деце и других чланова породице, нарочито путем успостављања свеобухватног система сарадње између органа држава уговорница, омогућавања подношења захтева за доношење одлука о издржавању, обезбеђивања признања и извршења одлука о издржавању и предвиђања ефикасних мера за брзо извршење одлука о издржавању.

Међународно остваривање издржавања тренутно је код нас регулисано Конвенцијом Уједињених нација о остваривању алиментационих захтева у иностранству од 20. јуна 1956. године (у даљем тексту: „Њујоршка

конвенција”), као и Хашким протоколом о меродавном праву за обавезе издржавања од 23. новембра 2007. године (у даљем тексту „Хашки протокол”). Федеративна Народна Република Југославија је ратификовала Њујоршку конвенцију 1960. године Уредбом о ратификацији Финалног акта Конвенције Уједињених нација о обавезама за издржавање и Конвенције о остваривању алиментационих захтева у иностранству („Службени лист ФНРЈ”; додаток: Међународни уговори и други споразуми, број 2/1960). У складу са наведеном конвенцијом, послове посредничког (пријемног) органа за поступање по захтевима обавља Канцеларија за људска и мањинска права, док послове отпремног органа обавља Министарство финансија. Република Србија је ратификовала Хашки протокол 2013. године („Службени гласник Републике Србије – Међународни уговори”, број 1/2013), који је, као и Конвенција о чијем потврђивању је реч, донет у оквиру Хашке конференције за међународно приватно право.

Када је реч о Њујоршкој конвенцији и потреби да се она, колико је то могуће, замени Хашком конвенцијом, треба имати у виду да су, све до израде Хашке конвенције, подаци о примени Њујоршке конвенције били непознати. Тим подацима није располагао ни депозитар Њујоршке конвенције. Наиме, подаци о примедбама поводом функционисања Њујоршке конвенције први и једини пут прикупљени су ангажовањем управо Хашке конференције за међународно приватно право (у даљем тексту „Хашка конференција”). Док Уједињене нације нису преузеле обавезу да прате примену Њујоршке конвенције, дотле Хашка конференција то обавезно чини поводом својих конвенција, о чему се у периодичним интервалима изјашњавају и специјалне комисије. Да би проценила ефикасност својих претходних конвенција у материји издржавања, Хашка конференција је морала да стекне увид у функционисање Њујоршке конвенције зато што ју је сматрала комплементарном њеним конвенцијама. Услед тога је Хашка конференција послала државама упитник који се делимично тицао и проблема у примени Њујоршке конвенције. Добијени су одговори 32 државе које су уговорнице Њујоршке конвенције. Ови национални извештаји су указали на постојање појединих важних питања која механизам Њујоршке конвенције није успео да реши на јединствен и задовољавајући начин.

У смислу наведеног, могу се набројати разлози и аргументи у прилог ратификације ове конвенције, који уједно указују на слабости Њујоршке конвенције. Предности Хашке конвенције су следеће: стандардизован и модернизован систем сарадње између држава у овој области; јединствен централни орган који прима и шаље захтеве; стандардизација потребних докумената; обавеза централних органа и свих других надлежних органа да поступају брзо у свим врстама поступака; прецизни и разумни рокови за обавештавање о статусу захтева; унификација критеријума индиректне надлежности; унификација услова за признање и извршење одлука; ово би био први међународни уговор о међународном остваривању издржавања који би Србија имала закључен у односу на Сједињене Америчке Државе; стандардизован минималан обим бесплатне правне помоћи; равноправнији третман повериоца и дужника; таксативно наведени захтеви који се могу поднети (признање, извршење, одлучивање када нема претходне одлуке, измена одлуке која је донета или призната у замољеној држави); детаљно уређен поступак обавештавања између централних органа; детаљно уређене обавезе пружања помоћи подносиоцу захтева приликом остваривања његовог права (без обзира да ли је реч о повериоцу или дужнику); установљава се дужност пружања помоћи ако се претходно мора утврдити родитељство или неки други правни однос који је основ обавезе издржавања; редовно праћење примене Конвенције и давање смерница за уједначавање праксе на седницама специјалне комисије; међународни

уговор којем је приступила Европска унија, што ову конвенцију чини делом *acquis communautaire*.

Треба истаћи да су и Уједињене нације (као творци Њујоршке конвенције) одлучиле да дају пуну подршку Хашкој конференцији за међународно приватно право при изради Хашке конвенције. Наведени однос сарадње између ове две организације резултирао је на крају и специфичном одредбом садржаној у овој конвенцији, којом се истој даје предност у примени у односу на Њујоршку конвенцију. Значај ове одредбе утолико је већи уколико се зна да се конвенцијама донетим под окриљем једне међународне организације изузетно ретко дерогирају конвенције друге међународне организације. Да би се то остварило потребна је сарадња обе међународне организације и пристанак оне која је донела ранију конвенцију. Овде је управо то случај.

Однос ове конвенције и Њујоршке конвенције регулисан је чланом 49. ове конвенције, који предвиђа да: „У односима између држава уговорница, ова конвенција замењује Конвенцију Уједињених нација о остваривању алиментационих захтева у иностранству од 20. јуна 1956. године, у мери у којој се њено поље примене у односима између тих држава поклапа са пољем примене ове конвенције.”

Наведено подразумева да се ратификацијом ове конвенције ствара „дупли колосек”, који подразумева да ће се у односу између држава које су уговорнице обе конвенције, примењивати Хашка конвенција, док ће Њујоршка конвенција остати да важи у односу на државе које не ратификују Хашку конвенцију. Од укупно 41 уговорнице Хашке конвенције (40 држава и Европска унија), Њујоршком конвенцијом нису обавезане само Сједињене Америчке Државе, Бугарска, Летонија, Литванија, Малта, Хондурас, Албанија, Гвајана и Никарагва. Све остале државе уговорнице ове конвенције уједно су и уговорнице Њујоршке конвенције, која има укупно 64 уговорнице, укључујући Републику Србију.

Уколико би Република Србија сада ратификовала ову конвенцију, она би се примењивала уместо Њујоршке у односу на 31 државу које су истовремено уговорнице обе конвенције. Њих чине 23 чланице Европске уније (Аустрија, Белгија, Кипар, Чешка, Естонија, Финска, Француска, Немачка, Грчка, Мађарска, Ирска, Италија, Луксембург, Холандија, Хрватска, Пољска, Португалија, Румунија, Словачка, Словенија, Шведска, Шпанија, Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске), као и Турска, Норвешка, Босна и Херцеговина, Украјина, Бразил, Белорусија, Казахстан и Црна Гора.

Бугарска, Летонија, Литванија и Малта (чланице Европске уније) су уговорнице само ове конвенције, тако да се питање важења Њујоршке конвенције између Републике Србије и тих држава не поставља. Исто важи за Сједињене Америчке Државе, Хондурас, Албанију, Гвајану и Никарагву.

Дакле, ако би Република Србија у овом тренутку приступила овој конвенцији, иста би се примењивала између Републике Србије и укупно 40 држава (рачунајући државе које су уговорнице и ове конвенције и Њујоршке конвенције, као и државе потписнице само ове конвенције).

Конвенцијом о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице предвиђа се увођење једног, централног органа у свакој држави уговорници, који ће обављати послове пријемног и отпремног органа, што ће утицати на ефикасније поступање по захтевима и бољу сарадњу између држава. Предлог је да централни орган у Републици Србији буде Министарство финансија, због стручности и искуства у обављању ових послова, имајући у виду да овај орган примењује Њујоршку конвенцију од момента приступања истој, 1960. године.

Усвајањем овог Закона и приступањем Конвенцији о међународном остваривању издржавања деце и других чланова породице омогућава се

сарадња између Републике Србије и других држава уговорница те конвенције, у складу са наведеним циљевима и потребама и прокламованим начелима.

Такође, заокружује се систем међународног остваривања издржавања и посебно заштите деце, чије је стварање започело доношењем Хашког протокола о меродавном праву за обавезе издржавања, који је комплементаран са овом конвенцијом и који је Република Србија ратификовала 2013. године, одмах након што је то учинила Европска унија.

Важно је истаћи да је, према члану 72. став 1. Споразума о стабилизацији и придруживању, који је закључен са европским заједницама и њиховим државама чланицама, обавеза Републике Србије да обезбеди постепено усклађивање постојећих закона и будућег законодавства са правним тековинама заједнице. Осим тога, сви уговори које Европска унија закључи са међународним организацијама представљају, према схватањима Суда правде, део комунитарног права. У том смислу, државе које приступају Унији дужне су да отпочну процес прилагођавања свог законодавства ради приступања овим уговорима. Приступање овој конвенцији био би значајан корак напред у остваривању овог циља.

У извештају Европске комисије о напретку Републике Србије у процесу европских интеграција за 2018. годину дата је примедба да ова конвенција још увек није ратификована, иако је њен Протокол о меродавном праву ратификован 2013. године.

Треба имати у виду и да се последњих година све већи број молби за наплату алиментационих потраживања у иностранству односи на дужнике који живе у државама које нису уговорнице Њујоршке конвенције, нити Република Србија са тим државама има закључен билатерални споразум у овој области, те су ограничене могућности наплате алиментационих захтева у тим случајевима. Овај проблем је нарочито изражен у односу према Сједињеним Америчким Државама и Малтом, у којима живи све већи број дужника издржавања, те би приступање Републике Србије Хашкој конвенцији олакшало остваривање права на издржавање од тих дужника, будући да су наведене државе већ приступиле истој.

У циљу усаглашавања ове конвенције и домаћег законодавства, тј. Породичног закона („Службени гласник РС”, бр. 18/05, 72/11 и 6/15), предлаже се, у складу са чланом 63. Конвенције, давање изјаве из члана 2. став 3. Конвенције, како би се примена Конвенције проширила на остваривање међународног издржавања детета на редовном школовању до навршене 26. године живота, као и пунолетног детета које је неспособно за рад, а нема довољно средстава за издржавање, све док такво стање траје.

Осим тога, предлаже се давање изјаве из члана 30. став 7. Конвенције, која подразумева да се захтеви за признање и извршење споразума о издржавању могу подносити само преко централних органа. Давањем наведене изјаве ускраћује се могућност да се, у складу са чланом 37. Конвенције, захтеви за признање и извршење споразума о издржавању подносе директно надлежним органима држава уговорница. Наведено има за циљ омогућавање ефикасније контроле споразума о издржавању, имајући у виду претпоставку да ће такви споразуми најчешће бити сачињени у облику јавнобележничких исправа.

Важно је нагласити да у погледу датих изјава постоји узајамност, што подразумева да свака изјава ствара обавезе између две државе уговорнице само у оној мери у којој се њихове изјаве односе на исте обавезе издржавања и делове Конвенције. Осим тога, члан 63. Конвенције омогућава да се дате изјаве могу изменити или повући у било ком тренутку, као и да се изјаве могу дати и након приступања Конвенцији.

III. ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ КОЈЕ НАСТАЈУ ИЗВРШАВАЊЕМ КОНВЕНЦИЈЕ

Извршавањем Конвенције која се потврђује не настају финансијске обавезе.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА

За доношење Закона нису потребна посебна финансијска средства.